

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ
Ο ΤΑΡΖΑΝ
ΚΑΙ Η ΣΠΗΛΙΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Στὸ προσεχὲς τεύχος

**ποὺ θὰ κυκλοφορήσῃ
τὴν προσεχῇ ΤΡΙΤΗ**

θὰ διαβάσετε

**Ο ΤΑΡΖΑΝ
ΚΑΙ ΤΟ ΤΡΑΓΙΚΟ
== ΠΗΔΗΜΑ ==**

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΖΩΩΝ

Ενας χιμπατζῆς τοῦ Ζωολογικοῦ κήπου τοῦ Λονδίνου ὀνόματι Τζίμ ἔσωσε κάποτε ἀπὸ θάνατο τὸν φύλακά του.

Ὁ Τζίμ ὁ ὁποῖος ἦταν ἐξυπνότατος καὶ ἐξημερωμένος καὶ ἀγαπητὸς στοὺς ἐπισκέπτες, ἔκανε ἐλεύθε-

ρα ἓνα πρωτὶ τὸν περίπατό του στὸν κήπο, ὅταν ξαφνικὰ ἀντελήφθη ὅτι ἓνας τεράστιος γορίλλας ἀπὸ τοὺς εὐρισκομένους στὸν κήπο, εἶχε ἀγκαλιάσει τὸν φύλακα τῶν χιμπατζήδων Κογκάιλ καὶ τὸν ἔσφιγγε τόσο δυνατὰ ὥστε ὁ δυστυχὴς κινδυνεύοντας νὰ πάθῃ ἀσφυξία, εἶχε βάλει τὶς φωνὲς ζητώντας βοήθεια.

Ὁ Τζίμ χωρὶς νὰ χρονοτριβήσῃ τότε ἔτρεξε, ἄρπαξε τὸ μαστίγιό ποὺ εἶχε φύγει ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Κογκάιλ κι' ἄρχισε νὰ κτυπᾷ μ' αὐτὸ τόσο δυνατὰ τὸν γορίλλα, ὥστε τὸν ἀνάγκασε ν' ἀφίση τὸν δυστυχισμένο φύλακα καὶ νὰ φύγῃ.

Ἔτσι χάρις στὴν ἐπέμβασι τοῦ Τζίμ ὁ Κογκάιλ γλύτωσε ἀπὸ βέβαιο θάνατο. Ὅσο γιὰ τὸν Τζίμ αὐτὸς γιὰ τὴν ἡρώϊκήν πράξι του ἔφαγε ἐκείνη τὴν ἡμέρα διπλὴ μερίδα φαγητοῦ.

**ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ
ΣΤΗΝ
ΖΟΥΓΚΛΑ**

ΓΕΡΑΝΙΟΥ 45 — ΑΘΗΝΑΙ

**ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
— ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΥΛΗΣ —**

ΕΤΟΣ Α' — Ἀριθ. 9

26 Δεκεμβρίου 1950

Διευθυντής: Δ. ΠΕΡΑΝΤΖΑΚΗΣ

Ἐπὶ τῆς ὑλῆς: Μ. ΠΡΙΟΝΙΣΤΗΣ

Τιμὴ τεύχους ὄρχ. 1.500

ΠΥΓΜΑΙΟΙ είναι οί μικροσκοπικοί άγριοι τής Ζούγκλας, οί όποιοι παρ' όλο τό μικρό μπόϊ τους είναι γενναίοι καί τολμηροί. Ίδοϋ, λοιπόν, πώς κυνηγοϋν τούς έλέφαντες :

Μόλις οί είδικοί φρουροί τοϋ χωριού άντικρύσουν μίαν άγέλη από έλέφαντας στα πέριξ τών κατασκηνώσεων των, ό άρχηγός τής φυλής συγκεντρώνει άμέσως τούς κυνηγούς του. "Υστερα συμβουλεύεται τό μάγον για νά μάθη άν τό κυνήγι θά είναι ίκανοιητικό ή θά έπιφέρη τόν θάνατον σέ ώριμένον άριθμόν κυνηγών.

Κατόπιν έτοιμάζουν τά δπλα των κι' άφοϋ βουτήσουν τίς αίχμές των μέσα σέ είδικά δοχεία που περιέχουν τά δηλητήρια, έγκαλείπουν τό χωριό καί τίθενται είς παρακολούθησιν τής άγέλης τών έλεφάντων κρυπτόμενοι στα χαμόκλαδα τής Ζούγκλας μέχρι τοϋ σημείου νά σύρωνται μέ τήν κοιλιά πάνω στο έδαφος.

"Όταν λοιπόν πλησιάσουν άρκετά τούς έλέφαντες οί καλλίτεροι σκοπευταί κυνηγοί πυγμαίοι γλυ-

στρουν όσο μπορούν πιο κοντά στους έλέφαντες καί άρχίζουν νά τούς χτυποϋν μέ τά βέλη ένώ άλλοι, έφωδιασμένοι μ' ένα αίχημηρό

ΠΥΓΜΑΙΟΙ ΚΑΙ ΕΛΕΦΑΝΤΕΣ

άκόντιο κατωρθώναν νά γλυστήσουν κάτω από τή κοιλιά τών ζώων καί μ' όλη τους τή δύναμι μπήξουν, σ' αϋτήν τē άκόντιό τους. "Η στιγμή είναι πολύ κρίσιμη. Προκειται περί ζωής ή θανάτου τοϋ κυνηγοϋ. Τρελλός από τόν πόνον, ό έλέφας καί πληγωμένος βαθείά, ψάχνει μέ τήν προβοσκίδα του νά βρῇ τόν πυγμαίο που κρύβεται κάτω από τήν κοιλιά του.

"Αν τόν πιάση, τόν τοποθετεί καί τόν λυώνει κυριολεκτικώς κάτω από τό βαρύ πόδι του ή τόν κομματιάζει μέ τούς χαυλιόδον τές του. "Υστερα τρέπεται είς φυγήν, αλλά τό άκόντιον που είναι μπηγμένο στήν κοιλιά του τοϋ μεταδίδει τό δηλητήριο καί συνεπώς πεθαίνει έντός όλίγων λεπτών." Αν τό τραύμα δέν είναι σοβαρό τοϋ ρίπτουν κι' άλλα βέλη.

Η ΕΞΥΠΝΑΔΑ • • ΤΟΥ ΓΟΡΙΛΛΑ

ΣΤΟ ΖΩΟΛΟΓΙΚΟ Κήπο του Λονδίνου είχα την τύχη να παρακολουθήσω το έξυπνο «κόλπο» μιᾶς μαϊμούς ἡ ὁποία κατώρθωσε ἔτσι νὰ βρῇ τὴν ἡσυχία της. Πρόκειται γὰρ τὴν περὶφημη «Μαίρη», τὴν πιὸ ἀγαπημένη φίλη τῶν μικρῶν παιδιῶν, ποὶ χρόνια τώρα διασκεδάζουν με τοὺς μορφασμοὺς καὶ τὰ ξεφωνητά της. Ἡ «Μαίρη» ξέρει ἓνα σωρὸ παιχνίδια κι' εἶναι ντυμένη με μίαν παράξενη γυναικεῖα μπλουζά. Ξέρει ἐπίσης νὰ γράφῃ τὸ ὄνομά της, νὰ λογαριάζῃ καὶ νὰ τρώῃ μ' ἐξαιρετικὴ ὀρεξί τις καραμέλλες καὶ τὰ κουλούρια ποὺ τῇς προσφέρουν. Ὑστερα ὅμως ἀπὸ κάθε τέτοιο συμπόσιο, πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ καπνίσῃ ἓνα τσιμπούκι καπνὸ Ἀνεβαίνει λοιπὸν ὡς τὴ σκεπή τοῦ κλουβιοῦ της, παίρνει

ἀπὸ μιὰ τρύπα τὴν πίπα της μιὰ καπνοσακκοῦλα καὶ τὰ σπίρτα, ξανακατεβαίνει πάλι μπροστὰ στὸν κόσμον τὴν γεμίζει καλὰ, σὰν μανιὼδη: καπνιστής, ἔπειτα τὴν ἀνάβει κι' ἀρχίζει νὰ καπνίσῃ με μακαριότητα. Μιὰ μέρα ὠστὶρόσομαζὺ με τοὺς ἄλλους ἐπισκέπτες, ἦταν καὶ μιὰ κυρίῳ με τὸ σκύλο της, ὁ ὁποῖος μόλις εἶδε τὴ μαϊμοῦ νὰ καπνίσῃ, ἐξαγριώθηκε κι' ἄρχισε νὰ γανγίζῃ καὶ νὰ θέλῃ νὰ τῆς ἐπιτεθῇ, τότε ἡ Μαίρη πλησίασε καὶ τοῦ ἔδωσε ἓνα ἀπὸ τὰ κουλούρια ποὺ τῆς εἶχαν προσφέρει.

Καὶ τότε συνέβη κάτι παράξενο: Ὁ σκύλος ξαπλώθηκε μπροστὰ στὸ κλουβί, ἔβαλε τὰ πόδια του μέσα ἀπὸ τὰ σίδερα κι' ἄφησε ἡσυχῇ τὴ «Μαίρη» νὰ καπνίσῃ τὴν πίπα της. Ἡ Μαίρη ἔκανε σὰν τρελλὴ ἀπὸ τὴ χαρὰ της. Διασκεδάσε μαζὺ του, τὸν ἔμαθε ἓνα σωρὸ παιχνίδια κι' ὕστερα ἀπὸ ἕξη μῆνες οἱ ἐπισκέπτες τοῦ Ζωολογικοῦ Κήπου εἶδαν κάτι ἀπίστευτο: Ὁ «Μπόμπυ» ἔμαθε νὰ καπνίσῃ!

●● ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΑΤΣΑΛΕΝΙΟΥ ΝΗΣΙΟΥ

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Η ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ τῆς δίδος Ἀλίκης Γαλάνη μῆκε
βιαστικά στὸ δωμάτιο τῆς κυρίας της μ' ἓναν ἀσημέ-
νιο δίσκο πάνω στὸν ὁποῖο ὑπῆρχε ἓνα ἐπισκεπτήριο.
—Αὐτὸς ὁ κύριος ζητεῖ νὰ σᾶς δῇ ἐπειγόντως, εἶπε ἡ
ὑπηρέτρια Τζέιν.

—Σοῦ εἶπα πῶς δὲν μπορῶ νὰ δεχθῶ κανένα, Τζέιν.

—Μοῦ εἶπε ὅτι ἔρχεται ἐκ μέρους τοῦ κυρίου Ντίκσον.

Τὰ μάτια τῆς Ἀλίκης ἔλαμψαν ἀπὸ χαρὰ καὶ εἶπε μ'
ἓνα χαμόγελο στὴν ὑπηρέτριά της.

—Νὰ μὲ περιμένῃ ὁ κύριος αὐτὸς στὸ σαλόνι. "Ἐρχομαι
γρήγορα.

Ποιά ὅμως ἦταν αὐτὴ ἡ ὑψηλόσωμη καὶ ὥμορφη κο-
πέλλα ποὺ ἔφερε ἓνα ἑλληνικὸ ὄνομα ;

Ἡ Ἀλίκη Γαλάνη ἦταν κόρη ἑνὸς πολὺ πλουσίου με-
γαλεμπόρου ὁ ὁποῖος εἶχε ζήσει ἐπὶ πολλὰ χρόνια στὸ Βελ-
γικὸ Κόγκο. Ὁ Ἕλλην αὐτὸς εἶχε παντρευτῇ μιὰ κόρη
τῶν Ἀθηνῶν καὶ τὴν ὁποία ἔφερε στὸ Στάνλι, μίαν ἐμ-
πορικὴ πολιτεία ποὺ βρίσκεται στὶς ὄχθες τοῦ ποταμοῦ
Κόγκο. Ἐκεῖ ζοῦσαν μέσα στὴ μεγάλη πολιτεία καὶ ἀνά-
μεσα σὲ πολλοὺς ὑπηρέτες μαύρους μέσα σὲ μιὰ κομπή
ἐπαυλὶ.

Ὁ πατέρας τῆς Ἀλίκης ἔκανε μεγάλο ἐμπόριο ἀπὸ
καφέδες καὶ ἐλεφαντόδοντα.

Ὅταν ἡ Ἀλίκη ἔγινε εἴκοσι χρονῶν ἔχασε τὸν πατέρα της καὶ σὲ δυὸ χρόνια πέθανε καὶ ἡ μητέρα της ἀπὸ τὴ λύπη της.

Ἔτσι, μόνη ἡ Ἀλίκη, ἀνέθεσε τὴ διαχείρησι τῶν τε-
ραστίων ἐκτάσεων ποὺ ἦταν καλλιεργημένες ἀπὸ καφέδες
σ' ἓνα διαχειριστὴ κ' ἐκεῖνη ἔφυγε γιὰ τὴν Ἀμερική μ'
ἓνα προδιαγεγραμμένο σχέδιο.

Εἶχε πολλὰς φιλοδοξίες ἡ Ἀλίκη. Τὴν Ἀθήνα τὴν
ἤξερε καλὰ γιατί τὴν ἐπισκέπτετο σχεδὸν κάθε χρόνο. Μά-
λιστα στὰ μικρὰ της χρόνια ἐφοίτησε στὸ Ἀρσάκειο καὶ
στὴ Γαλλικὴ Σχολή. Εἶχε μάθει ὅμως καὶ τὰ Ἀγγλικά πε-
ρίφημα.

Στὴν Ἀθήνα εἶχε γνωρίσει πολὺ κόσμο. Εἶχε κάνει
παρέα πολλοὺς νέους καὶ νέες, ἀλλὰ ἐκείνιν ποὺ θυμόταν
πιο πολὺ ἦταν ὁ Κώστας Ζαμάνης, ἓνας κομπὸς καὶ εὐγε-
νικὸς νέος ποὺ σπούδαζε στὸ Πολυτεχνεῖο.

Ἦταν φοβερὸς στὰ μαθηματικά καὶ οἱ γονεῖς του τὸν
προόριζαν νὰ τὸ σπουδάσουν στὴ Γαλλία. Ἦταν πλουσιό-
παιδο ὁ Κώστας καὶ λογάριαζε νὰ γίνη ἓνας ἀπὸ τοὺς
καλλίτεροους μηχανικοὺς τῆς Εὐρώπης.

Ἔτσι χώρισαν ὁ Κώστας μὲ τὴν Ἀλίκη μὲ τὴν ὑπό-
σχεσι νὰ ἀλληλογραφοῦν ὅταν ἐκεῖνος θὰ βρισκόταν στὴ
Γαλλία καὶ ἐκεῖνη στὸ Κόγκο.

Τὶ χρόνια ὅμως πέρασαν ἡ Ἀλίκη ἔμεινε ὀρφανὴ καὶ
ὁ Κώστας μὲ τὸν πόλεμο κατετάχθη στὸ Γαλλικὸ Στρατό.
Ἐγίνε ἀξιωματικὸς τοῦ Μηχανικοῦ κ' ἔφτιανε τίς πιο γε-
ρὲς σιδερένιες γέφυρες μὲ σύστημα δικό του. Πῆρε πολλὰ
παράσημα καὶ τὸ Γαλλικὸ Κράτος μετὰ τὸν πόλεμο τὸν
προσέλαβε στὴν Ὑπηρεσία Μηχανικῶν Ἐφευρέσεων.

Α Σ ΕΛΘΩΜΕ, ὅμως, στὴν Ἀλίκη ἡ ὁποία εἶχε χάσει τὰ
ἔχνη τοῦ Κώστα καὶ ἄλλο σκοπὸ δὲν εἶχε τώρα παρὰ νὰ
ἐγκατασταθῇ μὲ πολλὰ πλοῦτη στὸ Χύλνγουντ καὶ νὰ
γίνη ἀστὴρ τοῦ κινηματογράφου. Τὸ σχέδιό της ὅμως
ἦταν ἄλλο. Ἐπειδὴ ἤξερε καλὰ τὰ ἥθη καὶ ἔθιμα τῆς
Ζούγκλας, ἤθελε νὰ γυρίσῃ ταινίες ποὺ νὰ πρωταγωνιστῇ μέσα
στὴ Ζούγκλα.

Ἡ πρότασί της βρῆκε πολλὰς δυσκολίες. Τέλος κατάφερε
νὰ βρῇ ἓναν μάνατζερ τὸν Ζόζουα Μάλμπερσον κ' ἓναν ὁπε-

ρατὲρ τὸν Μπενουά Κέσνερ μὲ τοὺς ὁποίους ἀπεφάσισε νὰ συνεργασθῇ.

Ὁ Μάλμπερσον ὅμως ἦταν ἓνας σπονδαῖος Μάνατζερ καὶ κατ'ὀρθωσε νὰ πείσῃ τὸν Ντίκσον τὸν Διευθυντὴ μίανς Κινηματογραφικῆς Ἑταιρείας νὰ δεχθῇ τὸ σενάριο τῆς Ἀλίκης στὸ ὁποῖο θὰ πρωταγωνιστοῦσε ἐκεῖνη.

Γι' αὐτὸ ἡ Ἀλίκη ὅταν ἄκουσε ὅτι ὁ ἄνθρωπος ποὺ τὴν περίμενε στὸ σαλόνι ἤρχετο ἐκ μέρους τοῦ Ντίκσον ἐσπευσε νὰ τελειώσῃ τὴν τουαλέττα τῆς καὶ νὰ πάῃ στὸ σαλόνι ὅπου τὴν περίμενε ὁ κύριος Λότζ. Αὐτὸ τὸ ὄνομα ἔγραφε τὸ ἐπισκεπτηγρό του.

Χαιρετίσθηκαν. Αὐτὸς ὁ Λότζ ὅμως δὲν μιλοῦσε ἀλλ' ἀπλῶς χαμογελοῦσε.

— Δοιπὸν ; ἐρώτησε ἡ Ἀλίκη. Μιλήστε. Τί θέλει ὁ κύριος Ντίκσον ;

Ὁ Λότζ ἐξακρολοῦσε νὰ χαμογελά. Ἐπειτα τῆς εἶπε μ' ἓνα εἰρωνικὸ τρόπο.

— Ἀλλίμονον, δεσποινίς, ὁ δυστυχὴς κύριος Ντίκσον, ποτὲ πιά σ' αὐτὴ τῇ γῇ δὲν θὰ θελήσῃ τίποτα . . .

— Τί εἶπα ;

— Μάλιστα . . . Ἀπέθανε ὁ κύριος Ντίκσον.

— Πῶς ;

— Σκοτώθηκε, πρὸ ἡμισεῖς ὥρας, μόλις . . .

Καὶ συνέχισε μὲ μιὰ εἰρωνικὴ βραχνή φωνή :

— Εἶναι λυπηρὸ βέβαια . . . Γιατὶ αὐτὸς θὰ ἀνελάμβανε νὰ κινηματογραφήσῃ τὸ ἔργο σας. Δὲν ἀπέθανε, ὅμως, μόνον αὐτός, ἀλλὰ καὶ οἱ τρεῖς σωματοφύλακές σας ! Αὐτοὺς ποὺ πληρώνετε νὰ φυλάνε τὰ κοσμήματά σας, τὰ πλούτη σας καὶ τὴ ζωὴ σας . . . Μάλιστα, πάνε κι' αὐτοὶ . .

Ἡ Ἀλίκη τὸν ἀκούγε μὲ σφιγμένα τὰ δόντια κ' ἐνοιθε μιά ἀποστροφή γιὰ τὸν ἄνθρωπο αὐτὸν ποὺ τῆς μιλοῦσε μ' ἓνα τόσο εἰρωνικὸ καὶ μακάβριο ὕφος.

Πράγματι κατὰ συμβουλή τοῦ μάνατζερ Μάλμπερσον καὶ τοῦ Διευθυντοῦ νῆς Ἑταιρείας Ντίκσον, εἶχε ζητήσῃ ἀπὸ τὴν ἀστυνομία τοῦ Χόλλυγουντ τρεῖς ἀστυνομικοὺς νὰ φυλάνε ἐναλλὰς τὴν ἑπαυλί της. Ἐξ ἄλλου εἶχε λάβει καὶ δύο - τρία γράμματα νὰ πληρώσῃ μεγάλα ποσά. Αὐτὰ ἔχουν οἱ πλούσιοι.

Ὁ Λότζ, ὁ ἄνθρωπος μὲ τὰ γκρίζα εἰρωνικά μάτια συνέχισε νὰ τῆς μιλά.

— Εἶναι λυπηρὸ ! Εἶναι ὅμως κ' ἐπικίνδuno γιὰ σὰς γιατί τώρα πιά δὲν σὰς προστατεύει κανεὶς. Καὶ δὲν ἔχετε νὰ κάνετε μὴ κανένα μικροεξβιαστή ποὺ βασίζεται στίς ἀπειλές μόνον, ὅταν σὰς ζητοῦσε νὰ τοῦ πληρώσετε 300.000 δολλάρια. Ἐχετε νὰ κάνετε μὲ τὸν πιὸ ἐπικίνδuno γκάστορ, μὲ τὸν μυστηριώδη Φραντζέσκο Ἀλ Μερίντα, τὸν βραζιλιανὸ ληστὴ ὅπως τὸν λένε, ὁ ὁποῖος χτυπᾷ ἀλύπητα, σκοτώνει, δίχως οὔτε. Καὶ θὰ τὸ κάνει ἂν δὲν τοῦ δώσετε ἓνα ἑκατομῦριο δολλάρια καὶ ὅλα

τὰ μπιζοῦ σας τὰ ὅποια ἀσφαλῶς στοιχίζουν ἄλλα τρία ἕκα τομύρια . . . δὲν εἶναι ἔτσι ;

Ἡ Ἀλίκη δὲν εἶχε χάσει τὴν ψυχραιμία της καὶ εἶπε σ' αὐτὸν τὸν Λότζ.

—Κύριε Λότζ, θὰ θέλατε νὰ ἀναλάβετε ἐσεῖς τὴν φύλαξί μου ; Βλέπω πῶς εἰσθε νέος ἀποφασιστικὸς καὶ γενναῖος. Θὰ σᾶς δώσω 2.000 δολλάρια μηνιαίως.

Ἐκεῖνος ἄρχισε νὰ γελᾷ. Ἐπειτα τῆς εἶπε :

—Μὲ συγχωρεῖτε, δεσποινίς. Φαίνεται κάνετε κάποιο λάθος. Δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ Λότζ. Οὔτε μὲ λένε Ντίκσον. Τὸ ἐπισκεπτήριο πού σᾶς διαβίβασα τὸ πῆρα μέσα ἀπὸ τὸ πορτοφόλλι τοῦ Λότζ. Καὶ ὁ Λότζ σκοτώθηκε μαζὺ μὲ τοὺς ἄλλους. Τοὺς σκότωσα ὅλους γιὰ νὰ φθάσω ἕως ἐδῶ νὰ συνεννοηθοῦμε οἱ δύο μας μόνοι.

—Ὡστε . . . σεῖς εἰσθε . . .

Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἐπλησίασε τὴν ἔπιασε ἀπὸ τὰ χέρια αὐτῆς καὶ εἶπε :

—Ἀνόητον πλᾶσμα ! Ἀνόητη Ρωμιά, νομίζεις πῶς ἀρκεῖ νὰ ἔχῃς χρήματα νὰ πληρώσης ἀστυνομικοὺς γιὰ νὰ σωθῇς ἀπὸ τὸν τρομερὸ Ἄλ Μερίντα ; Ὁ Ἄλ Μερίντα εἶναι πανίσχυρος ! Μάλιστα, ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἄλ Μερίντα. Σοῦ ἔστειλα τρία γράμματα, τρία προειδοποιητήρια : τὰ λεφτὰ ἢ τὴ ζωὴ σου ! Εἰς ἀπάντησιν ἐσοῦ ἐτριγύρισες τὸ σπῖτι σου μὲ ἀστυνομικοὺς νὰ φυλαχθῇς. Δὲν λέω ἦσαν ὅλοι καλὰ παληκάρια, ἀλλὰ τοὺς ξεκαθάρισα μόνος μου. Ἀκοῦς ; Λοιπόν, ἦρθα μόνος μου νὰ πάρω τὰ λεφτὰ καὶ τὰ μπιζοῦ σου. Ἐνικήθης. Θὰ πληρώσης. Περιμένω.

Μὲ μιὰ ἐπιδέξια κίνησις ἡ Ἀλίκη ἐλευθερώθηκε ἀπὸ τὸ σφίξιμο τῶν χειρῶν του καὶ τὸν χαστούκισε μὲ δύναμι στο πρόσωπο.

—Ἀθλία ! Μὲ χαστούκησες ἐμένα ; Σὺ μιὰ παληρωμιά ; Ἀ, αὐτὸ θὰ τὸ πληρώσης ἀκριβά.

Καὶ ρίχτηκε σὰν ἄγριο θηρὸ ἐπάνω της. Ἡ Ἀλίκη μὲ μιὰ εὐστοχὴ κίνησιν τοῦ ξέφυγε. Δὲν εἶχε κανένα ὄπλο νὰ ἀμυνθῇ. Ἐκεῖνος τὴν κυνηγοῦσε μέσα στοῦ δωματίου. Ἐκεῖνη τοῦ ξέφευγε πίσω ἀπὸ τὰ τραπέζια καὶ τίς καρέκλες.

Ξαφνικὰ ἡ ματιά της ἔπεσε πάνω σὲ μιὰ πανοπλία ἀγρίων τῆς Ζούγκλας. Ἀπὸ τὸ Κόγκο εἶχε φέρει διάφορα πράγματα καὶ εἶχε στολίσει τὸ σαλόνι της. Σὲ μιὰ γωνιά, λοιπόν, εἶχε το-

ποθετήσει τὸ πανομοιότυπο ἐνὸς ἀγρίου ντυμένου μὲ χρωματιστὰ φτερά καὶ ποὺ κρατοῦσε στὸ ἀριστερὸ χέρι μιὰ ἀσπίδα καὶ στὸ δεξιὸ ἓνα μακρὸ βέλος.

Ἐνα βέλος ! Τί νὰ τὸ κάνει τῇ στιγμῇ τοῦ αὐτοῦ ὁ κακοῦργος ἦταν ἐφωδιασμένος μὲ πιστόλια ;

Δὲν ἔχασε ὅμως τὸ θάρρος της. Ἀρπάξε τὸ μακρὸ βέλος καὶ τὸν χτύπησε στὸ πρόσωπο. Τὸ βέλος τοῦ ἔκανε μιὰ γρατζουνιά καὶ μερικὲς σταγόνες αἵμα φάνηκαν.

Ἐκεῖνος ἐγέλασε καὶ φώναξε :

— Παληορωμιά ! Πῆγες νὰ μοῦ βγάλῃς τὸ μάτι ἔ ; Τώρα θὰ σοῦ δείξω ἐγώ, πὼς τὰ ὄπλα τὰ δικά σου εἶναι ἀνίσχυρα νάντιμετωπίσουν τὸν ἰσχυρότερο ἄνθρωπο τῆς γῆς.

Καὶ τράβηξε τὸ πιστόλι του.

— Θὰ σὲ σημαδέψω στὸ ἴδιον μέρος ποὺ μὲ γρατζούνησες. Τὸ δικό μου ὄπλο δὲν θὰ σοῦ κάνῃ γρατζουνιά. Θὰ σοῦ κάνῃ μιὰ τρύπα στὸ μάγουλο.

Κι' ἐσήκωσε τὸ πιστόλι. Ἀλλὰ ξαφνικὰ τὸ πιστόλι ἔπεσε ἀπὸ τὰ χέρια του. Τὸ πρόσωπό του ἔκανε ἓνα μορφασμό, τρικλίσσε κ' ἔπεσε χάμω νεκρός.

Ἡ Ἀλίκη ἔβγαλε μιὰ κραυγὴ. Τότε μόνο κατάλαβε ὅτι τὸ βέλος ποὺ χρησιμοποίησε ἦταν βουτηγμένο στὸ πιὸ ἐπικίνδυνο καὶ θανατηφόρο δηλητήριο.

Καὶ ἔρπαξε ἀμέσως τὸ ἀκουστικό τοῦ τηλεφώνου.

— Διευθυντῆς ἀστυνομίας ; . . Γρήγορα, ἔλατε. Βρίσκεται στὸ σπίτι μου ὁ μεγαλύτερος κακοποιὸς τοῦ κόσμου ὁ Ἄλ Μερίντα !

(ἀκολουθεῖ)

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

ν' ἀποστέλλωνται προσωπικῶς ἢ ταχυδρομικῶς
εἰς τὰ Γραφεῖα μας :

“ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ”

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

Γερανίου 45 - ΑΘΗΝΑΙ

Τρία Έλληνόπουλα

— ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ ΑΓΡΙΟΥΣ

— 9 —

Τὰ τρία Έλληνόπουλα ανέλαβον ὑπὸ τὴν προστασίαν τους ὅλες τὶς φυλές τὶς φιλικές τῶν Καφίρ ἐναντίον παντὸς ἐχθροῦ.

Τρία χρόνια ἀπόλαυσαν περιποιήσεις καὶ ἀνάπανσι εἰς τρεῖς νέοι. Καθ' ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα ἐμάζευαν μέσα σὲ μεγάλες καλύβες ὅτι εὑρίσκαν τὸ πολυτιμώτερο. Φτερὰ στρουθοκαμήλων καὶ ἄλλα σπάνια, ὅπως π.χ. ἐγκρέτες, ὀδόντες ἐλεφάντων, ξύλο ἐβένου πολύτιμο, δέρματα σπάνια ἀγρίων θηρίων. τὰ ὅποια κυνηγοῦσαν μόνοι τους.

Ὁ Μηχανέας μάλιστα ἐπρότεινε μὰ μέρα ἀντὶ γιὰ καλύβες ἀποθήκες, νὰ φτιάχνους ἀτ' εὐθείας κάρα ἀποθήκες. Κι' ἔτσι ὁ Λιμαδόρος

Στὰ προηγούμενα τεύχη 1—8 δημοσιεύονται τὰ πρῶτα 8 μέρη. Ζητήστε τα ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας. Γερανίου 45.

ποὺ ἦταν μηχανικὸς ἀνέλαβε τὸ ἔργον, δειχνοντας στοὺς μαύρους τί νὰ κάνουν, κι' ἔτσι σὲ πολὺ λίγο διάστημα ἔφτιασε ἄνω τῶν ἑκατὸ κάρων.

Ἀδάμαντες

Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ δὲν εἶδαν σ' ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα ἦτο ὁ χρυσὸς καὶ οἱ πολύτιμοι λίθοι.

Μιὰ μέρα ὅμως ἐνῶ ὁ Μηχανέας ἐπῆγε νὰ μπῇ σὲ μιὰ καλύβα παρετήρησε ὅτι ἓνας μαύρος ποὺ καθόταν στὸν ἥλιο, ἔπαιζε μὲ κάτι ἀστραφτερὸ ποὺ κρατοῦσε στὰ χέρια του.

Ὁ Μηχανέας, ὅπως ξέρετε εἶχε καὶ γνώσεις ταχυδακτυλουργικὲς καὶ ὥς ποὺ νὰ κα-

ταλάβη ὁ μαῦρος τὶ συνέβη
τὸ διαμαντάκι εἶχε πάει στὴν
τσέπη τοῦ Μηχανέα, ἐνῶ ἐ-
κείνος κρατοῦσε μιὰ πετροῦ-
λα στὰ χέρια του. Ὁ Μηχα-
νέας ἔτρεξε ἀμέσως νὰ βρῇ
τοὺς φίλους του καὶ νὰ τοὺς
δείξῃ τὸ διαμάντι. Σκεφθῆ-
κανε τότε ὅτι ὁ μαῦρος κά-
που θὰ τὸ βρῆκε καὶ ὅτι ἔ-
πρεπε νὰ τὸν καλοπιάσουν
νὰ τοὺς δείξῃ τὸ μέρος.

Μὲ λίγη ζάχαρη ὁ μαῦρος
ἐπροθυμοποιήθη νὰ τοὺς ὡ-
δηγήσῃ.

Ποιὰ ἦταν ἡ ἐκπληξίς τους.
Ἔπειτα ἀπὸ ἕξι ὥρες πορεία
μέσα στὸ ἀγριο δάσος ἔφθα-
σαν μπροστὰ σ' ἓνα πράσινο
δέντρο τοῦ ὁποίου ὁ κορμὸς
εἶχε περιφέρεια 65 μέτρα.
Ἀλλὰ ἐκεῖ ἀκριβῶς στὸν κορ-
μὸ του ὑπῆρχε μιὰ πόρτα
καθ' ὅλα ὅμοια μὲ πόρτα σπι-
τιοῦ. Ὁ μαῦρος προχώρησε,
τὴν τράβηξε, ἄνοιξε, καὶ τοὺς
ἔδειξε μὲ τὸ δάχτυλο.

Ὁ Μπάσος ἀναψε τὸ ἡλε-
κτρικό του φαναράκι καὶ
μπῆκαν. Ἦταν ἓνα δωμάτιο
καθ' ὅλα τέλειο σὲ ἐπίπλωσι.
Ἐπάνω σ' ἓνα ντιβάνι βρι-
σκοῦταν ἓνας σκελετός. Ἐπά-
νω δὲ σ' ἓνα τραπέζι, ἓνα βι-
βλίο καὶ δίπλα του ἓνα κουτί
ἀπὸ ἔβενο.

Τὸ βιβλίο ἦταν ἓνα ἡμερο-
λόγιο τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώ-

που ἐκείνου, γραμμένο σὲ ἐλ-
ληνικὴ γλῶσσα.

Συγκίνησις κατέλαβε τὰ
τρία ἑλληνόπουλα. Χιλιάδες
χιλιόμετρα μακριὰ ἀπὸ τὴν
Ἑλλάδα βρισκόταν ἄλλος ἕ-
νας συμπατριώτης τους, ὁ ὁ-
ποῖας δὲν εἶχε κἄν τὴν εὐτυ-
χία νὰ ταφῇ στὸ χῶμα.

»Πεθαίνω σὲ ἡλικία 35 ἐ-
τῶν. Μ' ἐτοίμησε φίδι φαρ-
μακερό. Ἀδύνατο νὰ γιатρευ-
τῶ. Θὰ ξαπλώσω καὶ θὰ πε-
ριμένω τὸ μοιραῖο. Μέσα στὸ
ἐβένινο κουτί ὑπάρχουν ἑκατὸ
διαλεχτὰ διαμάντια τὰ ὁποῖα
ἀπέκτησα μὲ πολλοὺς κόπους
καὶ κινδύνους ἀπὸ τὴ χώρα
τῶν κανιβάλων Τοχοτοῦ, Ἐκεῖ
ὑπάρχει μιὰ σπηλιὰ τῆς ὁποίας
τὸ ἔδαφος, στὸ βάθος ἔχει
διαμάντια. Ὁ κίνδυνος εἶναι
στοὺς Τοχοτοῦ, οἱ ὁποῖοι τρώ-
νε ἀνθρώπινο κρέας. Παρακα-
λῶ αὐτὸν ποὺ θὰ βρῇ τὸ πτώ-
μα μου ἢ τὸν σκελετό μου νὰ
στείλῃ τὸ ἡμερολόγιο αὐτὸ καὶ
τὰ μισὰ διαμάντια στὴν ἀρρα-
βωνιαστικιά μου δίδα Κ. Υ....
Τὰ ἄλλα μισὰ διαμάντια νὰ
τὰ κρατήσῃ ὡς δῶρο.

* *

Ἐδῶ τελείωνε τὸ ἡμερο-
λόγιο.

Μεγαλόκαρδε Ρωμιέ. Θυ-
μήθηκες τὸ κορίτσι σου τὴν
τελευταία στιγμή.

Οἱ τρεῖς νέοι γονάτισαν, ἔκαναν τὸ σταυρό τους καὶ ὑποσχέθηκαν νὰ ἐκτελέσουν τίς τελευταῖες θελήσεις τοῦ συμπατριώτη τους. Μάζεψαν τὰ κόκκαλά του καὶ τὰ ἔβαλαν σ' ἓνα κοντί, μάζεψαν ὅτι εἶχε πὺδ πολύτιμο καὶ ἔκλεισαν τὴν πόρτα. Τότε ὁ Μπάσος συγκινημένος μὲ τὰ δάκρυα στὰ μάτια ἔβγαλε τὸ μολύβι κ' ἔγραψε ἀπέξω στὴν πόρτα.

« Ἐνταῦθα κεῖται μιὰ
ἑλληνικὴ ψυχὴ »

Τὸ ἑλληνικὸ μυαλὸ δουλεύει

Ὅταν ἐγύρισαν πάλι στὸ χωριὸ οἱ τρεῖς νέοι ἦσαν πολὺ σκεπτικοὶ καὶ προπάντων σιωπηλοί. Ἐκεῖνος ὁ σκελετὸς τοὺς ἔκανε μεγάλη ἐντύπωσι. Τὴ μελαγχολία ὅμως διασκέδασε ὁ Μπάσος ὁποῖος διέταξε τὸν πρώην ἀρχηγὸ τοῦ χωριοῦ — γιὰτὶ ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ πάτησαν τὰ πόδια τους ἐκεῖ ἀρχηγὸς ἦταν ὁ Μπάσος — τὸν διέταξε νὰ οργανώσῃ μιὰ μεγάλη γιορτὴ, στὴν ὁποῖα νὰ καλέσῃ παλληκάρια καὶ κοπέλλες ἀπὸ ὅλη τὴν περιφέρειαν, νὰ καλέσῃ ὅμως προπάντων ὅλους τοὺς ἀρχηγούς μὲ τίς γυναῖκες τους.

Πράγματι τὴ μεθεπομένη μιὰ ὑπέροχη σεληνόλουστη

βραδυνά, τὰ παρθένα δάση εἶδαν γιορτὴ ποὺ μόνο Ρωμῆικο μυαλὸ μποροῦσε νὰ φαντασθῇ.

Εἰκοσιτέσσερα χωριὰ συγκεντρώθηκαν μὲ ὅλους τοὺς ἀρχηγούς τοὺς ἄντρες καὶ τὰ γυναικόπαιδά τους. Ἐπὶ τρεῖς ἡμέρες ἔτρωγαν ἔπιναν καὶ γλεντοκοποῦσαν. Οἱ φωτιὲς διαρκῶς ἦσαν ἀναμμένες καὶ οἱ κυνηγοὶ ἔστελναν διαρκῶς ἀγρίμια.

Τὴν τρίτη νύχτα ὁ Μπάσος ἔκανε τὸ κολπάκι του. Ἄναψε πυροτεχνήματα, βεγγαλικά, μύλους, φουσέκια, πρᾶγματα ποὺ ἔκαναν κατάπληξι στοὺς μαύρους. Ἐπειτα ἀνάμεσα σὲ ἓνα ζωηρὸ φῶς ποὺ ἔρριχναν ἄνω ἀπὸ ἑκατὸ δᾶδες, παρουσιάσθη ὁ Μπάσος συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Μηχανέα καὶ τὸ Λιμαδόρο, ὅλοι ἄνεβασμένοι στὰ ξυλοπόδαρα. Κι' ἔτσι μέσα στὴ γενικὴ κατάπληξι τῶν χιλιάδων μαύρων ὁ Μπάσος ἐμίλησε καὶ εἶπε ἀποτεινόμενος στοὺς ἀρχηγούς καὶ τὸ λαὸ τους.

— Εἴμαστε φίλοι σας ! Ἐπὶ 38 φεγγάρια τρῶμε τὸ ἴδιο ψωμί καὶ πίνουμε τὸ ἴδιο νερὸ μαζύ σας. Δὲν θελήσαμε ποτὲ τὸ κακό σας καὶ διαρκῶς φροντίζαμε νὰ τὸ καλό σας. Εἶναι ἔτσι ;

(ἀκολουθεῖ)

ΕΝΑ ΚΟΠΑΔΙ από καμμιὰ πενηνταριά μεγαλόσωμους ἐλέφαντες κατέβγινε πρὸς τὴν ὄχθη τοῦ ποταμοῦ ὄνγκουε νὰ πιῇ νερό. Ξαφνικὰ ὁμῶς σταμάτησαν τὴν πορεία τους καὶ σήκωσαν ψηλά τὶς προβοσκίδες τους. Κάτι μυρίστηκαν, κάτι διαισθάνθηκαν ὅτι συνέβινε ἐκεῖ στὰ τριγύρω.

Ὁ Ἐλέφας ποὺ πήγαινε ἐπὶ κεφαλῆς ἀνασήκωσε τ' αὐτιά του, ἔβγαλε ἕνα σφύριγμα, κι' ἀμέσως οἱ ἐλέφαντες ὅλοι ἐσχημάτισαν ἕναν κύκλο. Ὁ καθένας κύτταζε τώρα πρὸς μιὰ διαφορετικὴ κατεύθυνσι.

Δὲν ἄργησε ὁμῶς νὰ φανῇ ὁ κίνδυνος. Ἕνας λευκὸς μ' ἕναν μαῦρο ποὺ κρατοῦσαν ὅπλα ἄρχισαν νὰ πυροβολοῦν. Ἕνας ἐλέφας χτυπήθηκε στὸ μάτι καὶ ἄρχισε νὰ οὐρλιάζη. Οἱ ἄλλοι ἐλέφαντες ἐξαγριώθηκαν καὶ σχηματίζοντας ἰέτωπο πρὸς τὴν κατεύθυνσι ποὺ εἶχεν ἔλθει ἡ σφαῖρα ἄρχισαν νὰ τρέχουν.

Ἄλλοι κι' ἄλλοι πυροβολισμοὶ ἀκούστηκαν ἀλλὰ τὸ χοντρόδερμο κορμίτους δὲν ἄφηνε τὶς σφαῖρες νὰ ἰσχυρῆσουν πιὸ βαθεῖα. Κι' ἄρχισαν τώρα νὰ τρέχουν μὲ ὄρμη, μὲ θυμό, μὲ μανία πρὸς ἐκείνους ποὺ πυροβολοῦσαν.

Οἱ ἐλέφαντες ἔτρεχαν τώρα νὰ ἐκδικηθοῦν ἐκείνους ποὺ ἦρθε νὰ χαλάσῃ τὴν ἡσυχία τους. Καὶ ἀλλήμονον ἂν τὸν ἔπιαναν. Θὰ τὸν ἄρπαζαν μὲ τὴν προβοσκίδα τους καὶ θὰ τὸν τίναζαν σὰν πορτοκάλι πέρα μακριὰ ἢ θὰ τὸν ποδοπατοῦσαν μὲ τὸ ὀγκῶδες πόδι τους ποὺ ἔμοιαζε μὲ ὁδοσιρωτήρα.

Ξαφνικὰ οἱ ἐλέφαντες σταμάτησαν. Εἶχαν ἀκούσει ἕνα συνηματικὸ σφύριγμα καὶ μιὰ κραυγὴ ἄλλου ἐλέφαντος.

Ἦταν τὸ σφύριγμα τοῦ Ταρζάν καὶ ἡ κραυγὴ μάχης τοῦ Ταντόρ τοῦ φίλου ἐλέφαντος τοῦ Ταρζάν.

Ι ΕΛΕΦΑΝΤΕΣ ανέκοψαν τὸ δρόμο τους. Περίμεναν τώρα τώρα τὸν Ταρζάν, Ἀλλὰ τί εἶχε συμβεῖ; Ἀπλούστατα ὁ Ταρζάν ἄκουσε ἀπὸ μακριὰ τοὺς πυροβολισμούς. Καὶ καθὼς πήγαινε καβάλλα στὸν ἀγαπητό του Ταντόρ μὲ τὴν συντροφιά τῆς Τσίτας, ἤθελε νὰ δῇ τί συμβαίνει στὴ Ζούγκλα καὶ ποιὸς τολμοῦσε νὰ πυροβολῇ τὰ ζῶα του. Ὅλα τὰ ζῶα τῆς Ζούγκλας ἀγαποῦσαν τὸν Ταρζάν γιατί τὰ προστά-

τευε ὅσο μποροῦσε ἀπὸ τοὺς κακοποιούς ἢ τοὺς κυνηγοὺς ποὺ ἐρχόντουσαν συχνὰ νὰ ποκτῆσουν ἐλεφαντόδοντας ἢ δέρματα. Ὁ ἐλεφαντόδοντας εἶναι πολὺ ἀκριβὸς στὸ ἐμπόριο, ὅσο καὶ τὰ δέρματα λεοπαρδάλων καὶ λεόντων.

Οἱ ἐλέφαντες, λοιπόν, ὑπεδέχθησαν μὲ χαρὲς τὸν Ταρζάν καὶ βγάζοντας κραυγὲς ποὺ ἦσαν γεμάτες παράπονο γιὰ τὴν ἄδικη ἐπίθεσι ποὺ τοὺς εἶχαν κάνει.

Ὁ Ταρζάν ἔρριξε μιὰ ματιά γύρω του. Ξαφνικὰ μιὰ σφαῖρα σφύριξε πλάι στὸ κεφάλι του. Χαμήλωσε καὶ ξαπλώθηκε πάνω στὸν ἐλέφαντά του τὸν Ταντόρ. Ὁ ἐχθρὸς βρισκόταν κάπου ἐκεῖ κοντά. Ποῦ, ὅμως;

Ὁ Ταρζάν ἔβγαλε μιὰ συνηματική κραυγὴ καὶ οἱ ἐλέφαντες ἀμέσως σκόρπισαν. Ἔτσι ὅλη ἡ περιφέρεια ἔμεινε ἄδεια. Πῆδησε χάμω καὶ ξαπλώθηκε στὴ γῆ νὰ ἀκούσῃ τὰ βήματα τοῦ ἐχθροῦ.

Δὲν ἄκουσε τίποτα. Εἶδε, ὅμως ἴχνη βημάτων. Καὶ τ' ἀκολούθησε σκυφτός. Πίσω του πήγαινε ἡ Τσίτα ἀνήσχη.

—Κάχ, Κέχ, Κάχ. . .

Σὰν νὰ τοῦλεγε:—Πρόσεχε, ὑπάρχει κίνδυνος.

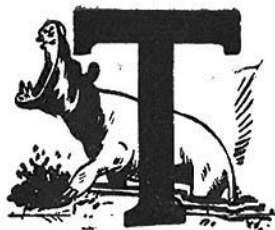
—Σβίν, σβίν, σβίν! Σβίν, σβίν, σβίν! σφύριξε πετιῶντας μ' ἀνοιγμένα τὰ φτερά ἀπὸ πάνω του ἕνας τσαλαπετινός.

Ὁ Ταρζάν ἔπεσε χάμω κ' ἔγινε ἕνα μὲ τὴ γῆ.

Ὅλα τὰ ζῶα, ὅλα τὰ πουλιὰ μὲ τὴ γλῶσσα τους, τὴ γλῶσσα τους ποὺ τὴν ἤξερε καλὰ ὁ Ταρζάν, τὸν προειδοποιοῦσαν πὼς ὑπῆρχε κίνδυνος. Ἀπὸ ποῦ; Ἀπὸ ποιόν; Αὐτὸ ἦταν τὸ μεγάλο ἐρώτημα!

“Άλλοι δυό πυροβολισμοί άκούστηκαν άλλά πολύ άπομακρυσμένοι και τά ζωα καταγαναχτισμένα, δλα μαζί άρχισαν νά τρέχουν πρός μία κατεύθυνσι τήν κατεύθυνσι πού τούς είχε δώσει ένας άετός, άπό ψηλά.

“Ο Ταρζάν πήδησε κι’ αύτός στόν Ταντόρ. Πίσω του στά καπούλια τού έλέφαντος πήδησε ή Τσίτα.

Ο ΘΕΑΜΑ ήταν ύπέροχο νά βλέπει κανείς δλα αύτά τά ζωα νά προχωρούν συστηματικά πρός άνίχνευσιν μέσα στην Ζοϋγκλα,

Ξαφνικά δλα σταμάτησαν! Κάτι τó άντικανονικό συνέβαινε, κάτι πού έκανε όλ’ αύτά τά ζωα νά σταματήσουν μπροστά σέ μιá σπηλιά.

Μέσα άπ’ αύτή τή σπηλιά έβγαιναν καπνοί και φωτιές. Πού και πού έβγαιναν και ύπόκωφοι κρότοι.

Τό πρᾶγμα καταντούσε περιέργο όχι μόνον για τά ζωα αλλά και γι’ αύτόν τόν Ταρζάν πού ήξερε τόσα καλά τή Ζοϋγκλα.

“Όλοι έγνώριζαν αύτό σπήλαιο. “Όλα τά ζωα κατέφευγαν όταν έβρεχε ή όταν ήθελαν νά κρυφτούν. Ποτέ όμως δέν είδαν τή σπηλιά αύτή νά βγάξει καπνούς και φωτιές.

Ξαφνικά άκούστηκε κ’ ένας τρομερός κρότος και δυό τρία μαϊμουδάκια πού βρισκόντουσαν εκεί μπροστά και χά-ζευσαν έμειναν άπότομα νεκρά.

Κάτι τó ύπερφυσικό αλλά και τó πολύ έπικίνδυνο συνέβαινε και ό Ταρζάν με μιá κραυγή διέταξε δλα τά ζωα νά άπομακρυνθούν και νά φύγουν. Κι’ αύτός άκόμα διέταξε τόν Ταντόρ του νά γυρίσει πίσω και νά τόν πάει στην καλύτερα του.

“Η Τζέϊν άντίκρουσε τó πρόσωπό του. “Ηταν ταραγμένος και άνίσυχος.

—Τι συμβαίνει, Ταρζάν;

—Κάτι τó πολύ περίεργο, γι’ αύτό γύρισα νά σέ συμβου-

λευθω. Ἐσὺ ξέρεις ἀπὸ τίς πονηρίες τῶν λευκῶν, ξέρεις ὅ-
μως κι' ἀπὸ τὰ δαιμόνια.

—Δὲν σὲ καταλαβαίνω Ταρζάν.

—Ἀκουσε κάτι τὸ περίεργο ποὺ συμβαίνει. Τὴν ξέρεις
καλὰ τὴ μεγάλη ἐκείνη σπηλιὰ ποὺ βρίσκεται πίσω ἀπὸ τὰ
μεγάλα μπαομπάμπ.

—Ναί, ἔχομε μπεῖ πολλές φορές.

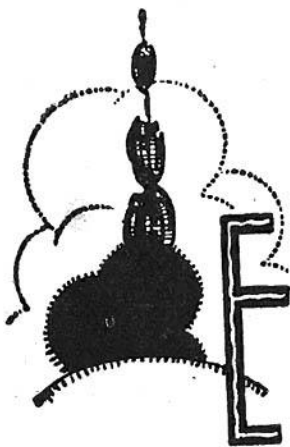
—Ἐ, λοιπὸν αὐτὴ ἡ σπηλιὰ ἔχει πάρει φωτιὰ καὶ σκο-
τώνει.

—Ἀδύνατον!

—Καὶ ὅμως συμβαίνει αὐτὸ ποὺ σοῦ λέγω. Εἶναι συνε-
ργεῖα διαβόλου ἢ τέχνασμα λευκῶν;

Ἡ Τζέϊν ἔγινε σκεπτικὴ γιὰ πολὺ ὥρα. Τέλος εἶπε:

—Δὲν ἀποκλείεται νὰ δημιουργήθηκε κανένα ἡφαιστειο.
Ἄλλὰ γιὰ νὰ βεβαιωθοῦμε πρέπει νὰ πᾶμε νὰ βροῦμε τὸ
Βασιλιά Μακόκο ποὺ ξέρεי καλὰ αὐτὰ τὰ μέρη καὶ νὰ τὸν
ρωτήσωμε.

ΠΑΝΩ στὸν Ταντόρ ὁ Ταρζάν
καὶ ἡ Τζέϊν καὶ πίσω τους ἡ Τσί-
τα, πήγαιναν τῶρα πρὸς τὸ χω-
ριὸ τοῦ Βασιλιά Μακόκο.

Ὁ Μακόκο ὅταν τοὺς εἶδε
ἐνθουσιάστηκε, γιατί κάποτε εἶχε
φανεῖ κακὸς καὶ δύσπιστος πρὸς
τὸν Ταρζάν(*) Ἄμα ὅμως ἔμαθε
ὅτι ἐπρόκειτο περὶ δολοπλοκίας
τοῦ εἶχε ζητήσῃ συγγνώμην καὶ
τοῦ πρόσφερε ἐκ νέου τὴ φιλία του
καὶ τὴ συμμαχία του.

Ἀμέσως, λοιπὸν, ὁ Βασιλιάς
Μακόκο μόλις τὸν εἶδε νᾶρχεται
σιτὸ χωριὸ του διέταξε νὰ βαρέ-
σουν τὰ τύμπανα καὶ νὰ τὸν ὑπο-

δεχτοῦν μὲ χαρὲς καὶ μὲ γλέντια.

Ζητήστε ὁ «ΤΑΡΖΑΝ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ ΤΩΝ ΑΓΡΙΩΝ»,
ἀπὸ τὰ Γραφεῖα μας, Γερανίου 45.

— Μακόκο, τοῦ εἶπε ὁ Ταρζάν, δὲν ἦρθα γιὰ νὰ γλεν-
τήσω. Κάτι τὸ σοβαρὸ συμβαίνει στὴ Ζούγκλα μας. Κινδυ-
νεύει ὁλων μας ἡ ζωὴ καὶ πρέπει νὰ ξεκ.θαρίσωμε ἕνα
ζήτημα.

Περίεργος καὶ ἀνήσυχος ὁ Βασιλιάς Μακόκο σούφρωσέ
τὰ φρύδια του καὶ κύτταξε περίεργα γύρω τοῦ.

— Κάθισε καὶ λέγε μου.

— "Ακουσε, Μακόκο, τὴ μεγάλη σπηλιὰ ποῦ βρίσκεται
πίσω ἀπὸ τὰ μεγάλα δέντρα μπαομπάμπ τὴν ξέρεις καλά.
"Ετσι ;

— Ναί, "Εχω πάει πολλές φορές, ἀλλὰ καὶ μικρὸ παιδί
ποῦ ἤμουνα μιὰ φορὰ κρύφτηκα ἐκεῖ μέσα τρεῖς μέρες.

— "Ωραϊὰ ! "Εβγαζε ποτὲ καπνοὺς καὶ φωτιὰ αὐτὴ ἡ
σπηλιὰ ;

— "Οχι ! φώναξε ὁ Μακόκο. Γιατί ;

— Γιατὶ τώρα βγάζει φωτιές καὶ σκοτώνει ὅποιον πάει
μπροστὰ της.

Ὁ Μακόκο γούρλωσε τὰ μάτια του ἀπὸ φόβο καὶ
ἐκπληξι.

Τότε ἡ Τζέϊν τὸν ἐρώτησε :

— Βασιλιὰ Μακόκο ! Στὴ σπηλιὰ αὐτὴ δὲν ἔχω μπεῖ.
'Εσὺ ποῦ μπήκες περπάτησες μέσα ;

— Ναί, πῆγα πολὺ βαθειά.

— "Ωστε ἔχει μεγάλο βάθος. "Εχει ἴσιο δρόμο ἢ στρί-
βει πουθενά ;

— "Εχει πολλοὺς δρόμους.

— Τοὺς πέρασες, μπήκες μέσα ;

— Ναί. "Εχει κ' ἕνα πηγάδι.

— Πηγάδι ; Αὐτὸ τὸ πηγάδι ἔχει νερό ;

— "Οχι, ἀλλὰ ἅμα κατέβης μέσα εἶναι ἄδειο καὶ ἀρχί-
ζει ἄλλος δρόμος κάτω ἀπὸ τὴ γῆ.

— Καὶ ποῦ πάει αὐτὸς ὁ δρόμος ;

— Δὲν ξέρω γιατί δὲν μπήκα μέσα.

— "Εχεις τὴ γνώμη μήπως δι, ὁ κάτω τοῦ πηγαδιοῦ
δρόμος νὰ βγαίνη κάπου μακριὰ σὲ μιὰ ἄλλη σπηλιὰ ;

— "Ισως, δὲν ξέρω.

Ὁ Ταρζάν κάτι κατάλαβε. Οἱ ἐρωτήσεις τῆς Τζέϊν
ἦσαν πονηρές καὶ κατάλαβε γιατί τῆς ἔκανε.

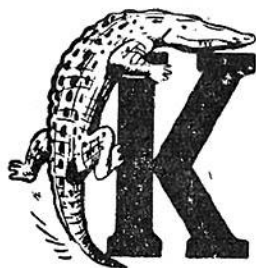
— Λοιπόν; ρώτησε ο Μακόκο.
 — Τότε... δὲν ὑπάρχει κίνδυνος ἀπὸ τῆ σπηλιά, εἶπε ἡ Τζέϊν. Ὑπάρχει ὅμως κίνδυνος ἀπὸ κάποιον κακὸ ἄνθρωπον. Κι' αὐτὸν θὰ τὸν ξέρης καλὰ ἐσύ, βασιλιά Μακόκο. Εἶναι ἐκεῖνος ποὺ καταδιώκει τὸν Ταρζάν νὰ τὸν σκοτώσῃ γιὰ νὰ καταστρέψῃ τὴν Ζοῦγκλα καὶ ὅλους ἐσᾶς. Εἶναι ἐκεῖνος ποὺ σὲ ξεγέλασε καὶ παρ'ὀλίγον νὰ σκοτώσῃς τὸν Ταρζάν. Κι' αὐτὸς ὁ κακὸς ἄνθρωπος κάπου κρύβεται, κάπου караδοκεῖ νὰ κάνῃ μεγάλο κακὸ. *Ἔτσι καὶ ἡ σπηλιά αὐτὴ θὰ καταντήσῃ Σ π η λ ι ᾶ Θ α ν ᾶ τ ο υ γιὰ ὅλους μας ἐδῶ μέσα στὴ Ζοῦγκλα.

*Ὁ Μακόκο ἔμεινε σκεπτικός. Σὲ λίγο εἶπε :

— Καὶ τί πρέπει νὰ κάνωμε ;

— Νὰ βροῦμε ποὺ πηγαίνει αὐτὴ ἡ Σπηλιά τοῦ Θανάτου. Ν' ἀναζητήσουμε τὸ ἄλλο ἀνοιγμα γιὰτὶ ἀπὸ κεῖ μέσα θὰ χτυπήσουμε τὸν ἐχθρό.

*Ἔτσι ὁ Μακόκο ὑποσχέθηκε στὸν Ταρζάν καὶ στὴ Τζέϊν, νὰ στείλῃ τὰ καλλίτερα παλληκάρια του νὰ ρωτήσουν καὶ νὰ μάθουν.

ΑΝΕΙΣ ΟΜΩΤ δὲν εἶδε κάποιον λευκό, κι' αὐτὸς ὁ λευκὸς ἦταν ὁ κακοποιὸς Ἀρένο, ποὺ συνοδεύετο ἀπὸ τὸ μαῦρο τὸ Μπούρι - Μπούρι.

Οἱ δύο κακοποιοὶ εἶχαν παρακολουθήσει τὸν Ταρζάν μετὰ τὴ γυναῖκα του καὶ τοὺς εἶδαν νὰ συνομιλοῦν μετὰ τὸ βασιλιά Μακόκο. Ἐπίσης τοὺς εἶδαν νὰ φεύγουν καὶ νὰ ἐπιστρέφουν στὴν καλύβα τους.

Τότε ὁ Ἀρένο ἔστειλε τὸν Μπούρι - Μπούρι σιὸ χωρὶνὰ βρῆ κάποιον φίλο του γιὰ νὰ μάθῃ τὴ ζήτησε ἀπὸ τὸ Μακόκο ὁ Ταρζάν.

*Ἔτσι ὁ Ἀρένο ἔπειτα ἀπὸ λίγες ὥρες τᾶμαθε ὅλα. Τὸ κόλπο του μετὰ τὴ σπηλιά, θὰ κατέρρεε ἂν δὲν ἤθελε νὰ ἐφαρμώσῃ τὰ μεγάλα μέσα.

Καί διέδωσε άμέσως ότι οί θεοί τής Ζούγκλας είχαν θυ-
μώσει μέ τόν Ταρζάν καί έβγαζαν φωτιά καί θάνατο μέσα
άπό τή σπηλιά.

Γιατί όπως θά καταλάβετε, ήτον αὐτός ό 'Αρένο πού
είχε δημιουργήσῃ τό κακό καί τή φωτιά γιά νά μήν πλη-
σιάσει κανείς καί άνακαλύψῃ τό κρυόφύγετό του. Έκεί κρυ-
βόταν. Στή βαθειά σπηλιά.

Κι* όταν εκείνο τό πρωϊνό βγήκε νά κυνηγήσῃ κανένα
έλέφαντα νά πάρῃ τά πολύτιμα δόντια του, καί έρριξε πυ-
ροβολισμούς, έτρεξε ό Ταρζάν μέ τόν Ταντόρ, εκεί μέσα
στήν σπηλιά κρύφτηκε πάλι γιά νά μή τόν βροῦν.

Ήταν όμως ένδεχόμενο νά μποῦν στή σπηλιά. "Εβαλε
λοιπόν, φωτιά σέ κάτι πανιά άλειμένα μέ κοκοδέλαιο καί
πάνω στή φωτιά έρριξε μπαρούτι καί μερικές σφαίρες.

"Ετσι δημιουργήθηκαν καπνοί φλόγες καί κρότοι.

Δέν ήταν. λοιπόν, δύσκόλο νά δημιουργήσῃ άνάμεσα
στούς εύκολόπιστους μαύρους τό θρύλο ότι αὐτή ή σπηλιά,
ήταν ή Σπηλιά τοῦ Θανάτου κι' ότι όποιος θά πλησίαζε σ'
αὐτήν θάβρισκε τό θάνατο.

Καί ή διάδοσι έπιασε. Κανείς άπό τούς μαύρους τής
Ζούγκλας δέν περνοῦσε πιά άπ' αὐτό τό μέρος.

ΚΟΥΜΠΙΣΜΕΝΟΣ ό Ταρζάν στή
ρίζα ένός ψηλοῦ δέντρου συλλογι-
ζόταν τώρα τί κακό μπορούσε νά
τοῦ κάνῃ αὐτός ό άκατάβλητος έχ-
θρός του καί πώς θά κατάρθωνε
νά τόν καταβάλῃ γιά νά άπελευθε-
ρώσῃ τή Ζούγκλα άπό έναν τέτοιο
κακοποιό.

Καλά τόχε σκεφθῇ ή Τζέϊν ότι
μέσα άπό τή σπηλιά κάποιος θά
βαζε φωτιά καί ότι ή σπηλιά κάπου θά έβγαине.

"Ίσως νά έκανε άσχημα πού πήγε καί ρώτησε τό Μα-
κόκο. 'Ο Μακόκο θά τό έλεγε στά παλληκάρια του κι' εκεί-
νοι θά τό διέδιδαν καί θά τό μάθαινε ό κακοποιός.

Καί σηκώθηκε άπότομα. Θά έφευγε άμέσως καί θά πή-

**‘Από την κορυφή του δένδρου ο Ταρζάν
πήδησε επάνω τους και αγκάλιασε τὰ δυὸ κεφάλια**

γαινε νὰ ψάξη νὰ βρῇ τὴν τρύπα ἢ τὴν ἄλλη ἄκρη ὅπου
ἔβγαινε ἡ σπηλιά.

Κ’ ἔφυγε χωρὶς νὰ πῇ τίποτα τῆς Τζέιν. ‘Απὸ κλαρί σὲ
κλαρί ἀπομακρύνθηκε πέρνοντας τὴν κατεύθυνσι τῆς σπη-
λιᾶς τοῦ θανάτου.

‘Ετσι ἔφθασε ἀντίκρου στὴ σπηλιά ἡ ὁποία κάπνιζε διαρ-
κῶς κ’ ἔβγαζε φλόγες. Γύρω τρυγύρω δὲν φαινόταν τίποτα.

‘Αρπάξε ἕνα σχοινοκλάδι τινάχθηκε ψηλά καὶ πήδησε
πέρα.

Κάτι σὰν νὰ θυμήθηκε, κάτι τούρχόταν στὴ μνήμη του.
Θυμήθηκε πῶς σὲ ἀπόστασι χιλίων μέτρων περίπου ἀπὸ
τὴ σπηλιά βρισκόταν ἕνα τεράστιο δένδρο μπαουμπάμπ, ἐνῶ
ὁ κορμὸς εἶχε γύρω περιφέρεια περὶ τὰ εἴκοσι μέτρα.

Τὸ δένδρο αὐτὸ κοντὰ στὴ ρίζα του εἶχε μιὰ μεγάλη
τρύπα σὰν πόρτα.

Κάποτε ὁ Ταρζάν, ποὺ τὸν ἔπιασε βροχή, μῆκε σ’ αὐ-
τὴ τὴν μεγάλη τρύπα τοῦ δένδρου κιὲ προφυλλάχτηκε ἀπὸ
τὸ καταρρακτώδες νερὸ τῆς Ζούγκλας.

Τότε, λοιπόν, ἀντιλήφθη ὅτι ἡ τρύπα ἦταν μεγάλη καὶ
χωστὴσαν κατηφορικὰ μέσα στὴ γῆ, ἀλλὰ δὲν ἔδωσε σημα-
νία. Νὰ ἦταν ἄραγε αὐτὴ ἡ ἐξοδος τῆς σπηλιάς ;

Καὶ κατευθύνθη πρὸς ἐκεῖνα τὰ μέρη.

ΚΕΙ ΟΜΩΣ που πήγαινε με χίλιες προφυλάξεις, είδε δύο μαύρους και σταμάτησε. Κύτταξε να δει ποιοι ήσαν και τί γύρευαν σ' αυτά τὰ μέρη. Μάλιστα πλησίασε πολύ κοντά τους ν' αούση τί λένε.

“Όταν έπλησίασε τούς άνεγνώρισε άμέσως. Ήταν δύο από τὰ παλληκάρια του βασιλιά Μακόκο: ο Μαχαταχούτρα και ο Μαχαφάκα (*).

“Έψαχναν κι' αυτοί. Τότε ο Ταρζάν παρουσιάστηκε μπροστά τους. Άγκαλιάστηκαν γιατί ήσαν φίλοι,

— Έμάθαμε από τόν βασιλιά

Μακόκο για τή Σπηλιά του Θανάτου.

— Σείς πιστεύετε ότι ή σπηλιά αυτή που ήταν τόσο δροσερή, νά βγάξη τώρα φωτιές, έτσι μόνη της;

— “Όχι. Άλλά ο βασιλιάς Μακόκο μάς έστειλε νά βρούμε μήπως υπάρχει καμιά άλλη τρύπα, από τήν όποια νά μπαίνει και νά βγαίνει ένας κακός λευκός.

— Άκριβώς αυτό γυρεύω κ' έγώ κ' έλάτε μαζί μου.

“Έτσι κι' οι τρεις τους τράβηξαν για τὸ μεγά-

(*) Μαχαταχούτρα στή γλώσσα τών Μαύρων σημαίνει «έκείνος που σκορπά τόν τρόμο». Καί Μαχαφάκα σημαίνει «έκείνος που δίνει τόν θρίαμβο».

“Ο κακοποιός Άρένο σήκωσε τὸ πιστόλι του από μακριά νά σκοτώσῃ τόν Ταρζάν.

λο δέντρο τὸ μπαομπάμ μὲ τὴν τρύπα κάτω στὴ ρίζα του, Σὲ λίγη ὥμως ἀπόστασι ἀπὸ τὸ δέντρο ἐκεῖνο δὲν εἶδε κανεὶς ὅτι ἦταν κρυμμένος ὁ κακοποιὸς Ἀρένο.

Ὁ Ἀρένο μόλις εἶδε νὰ πλησιάζουν πρὸς τὸ μπαομπάμ, σήκωσε τὸ πιστόλι του καὶ σημάδεψε τὸν Ταρζάν.

Ἡ σφαῖρα σφόριξε πλαίϊ στὸ κεφάλι τοῦ Ταρζάν καὶ ἐτραυμάτισε ἐλαφρὰ σιτὸν ὦμο τὸ Μακαφάκα.

Ἐσκυψαν ἀμέσως κάτω καὶ ὁ Ταρζάν μὲ τὸ ἀετήσιο βλέμμα του ἀνεζήτησε ποῦ κρυβόταν ὁ ἐχθρὸς.

Ἄλλοι τρεῖς πυροβολισμοὶ ἀκούστηκαν κ' ἔπειτα ἐπεκράτησε σιωπή. Ὁ Ἀρένο μόλις εἶδε ὅτι δὲν πέτυχε τὸν Ταρζάν ἔσπευσε νὰ ἐξαφανισθῇ.

Ὁ Ταρζάν μόλις εἶδε ὅτι ὁ κίνδυνος ἀπεμακρύνθη πῆρε στὰ χέρια του τὸν Μαχαφάκα καὶ μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Μαχαταχούρα γύρισαν στὴν καλύβα τοῦ ὅπου ἡ Τζέιν τοῦ ἔπλυνε τὸ τραῦμα καὶ τοῦ ἔβαλε ἕναν ἐπίδεσμο.

Ἐπειτα τὸν ἔβαλαν νὰ πλαγιασῇ καὶ ἐπειδὴ ἦταν νύχτα, σκέφτηκαν νὰ ἐπαναλάβουν τὴν ἐρευνά τους τὴν ἐπομένη.

Τ Η ΝΥΧΤΑ ὥμως ἐκείνη συνέβησαν πολλὰ πράγματα. Πρῶτον ἡ Τζέιν ἢ ὅποια καιροφυλακτοῦσε νὰ κοιμηθοῦν ὅλοι βγῆκε ἀπὸ τὴν καλύβα τους σιγὰ - σιγὰ καὶ πῆρε τὸ μονοπάτι πρὸς τὴ Σαγκατάγκα.

Σὲ κάθε δύσκολη περίπτωσι ζητοῦσαν τὴ γνώμη τοῦ φίλου τους Μπακλώρη.

Ὁ Ταρζάν μπορεῖ νὰ ἦταν δυνατὸς καὶ ἀνίκητος, ἀλλὰ δὲν ἤξερε τίς πονηρίες καὶ τὰ τερτίπια τῶν λευκῶν κακοποιῶν ποῦ ἐρχόντουσαν στὴ Ζοῦγκλα.

Ὁ Ταρζάν ἦταν ἀγνὸς στὴν ψυχὴ καὶ καλὸς σὰν παιδί. Ἦταν δίκαιος καὶ δὲν ἤθελε νὰ κάνῃ ποτὲ κακὸ σὲ κανένα.

Ὁ Μπακλώρης ὥμως ἤξερε ὅλα τὰ τερτίπια καὶ τὰ κόλπα τους. Γι' αὐτὸ ἡ Τζέιν τὸν σκέφτηκε πάλι καὶ ἔσπευσε νὰ τὸν συναντήσῃ. Θὰ γύρευε τὴ συμβουλὴ του καὶ θάφευγε πάλι. Τὰ σκοτάδια δὲν φόβιζαν τὴν Τζέιν ἤξερε καλὰ τὸ μονοπάτι.

ΔΟΥ, ΟΜΩΣ- τί συνέβη μετά την άναχώρησί της. Την Τζέϊν βέβαια δέν την είδε κανείς που έφυγε, κι' ό Ταρζάν με τους μύρους φίλους του τόν Μακαφάκα και τόν Μαχαταχούτρα κοιμόντουσαν βαθειά.

Έτσι περίπου μιá ώρα μετά την άναχώρησι της Τζέϊν, ό κακοποιός Άρένο με τόν σύντροφό του τόν μαύρο Μπούρι-Μπούρι, έρχόταν νά έκτελέση ένα σατανικό σχέδιο πριν άποκαλυφθί τό κόλπο του της Σπηλιάς του Θανάτου.

Έπλησίασε με μεγάλες προφυλάξεις πάρα πολύ κοντά στην καλύβα του Ταρζάν και τότε έβαλε φωτιά σέ κάτι ξερά κλαριά, τό ίδιο επανέλαβε γύρω τρυγύρω σέ άπύστασι έκাতό μέτρων άπό την καλύβα του Ταρζάν.

Θάβαξε φωτιά γύρω τρυγύρω και ό Ταρζάν θά καιγόταν ζωντανός. Αυτό ήταν τό σχέδιό του.

Άφου έβαλε, λοιπόν, τή φωτιά έσπευσε νάπομακρυνθί με τόν Μπούρι-Μπούρι άπό τό Δάσος του Ταρζάν.

Και δέν ύπήρχε άμφιβολία ότι ό Ταρζάν θά καιγόταν ζωντανός αν δέν ύπήρχε ή Τσίτα ή όποία είχε κοιμηθί εκείνη τή νύχτα πάνω σ' ένα δέντρο κάτω άπό τό όποιο ό Άρένο είχε βάλει φωτιά.

Η ζέστα κι' οι κάπνοι την ξύπνησαν κι' όταν είδε τίς φλόγες άρχισε νά βγάξει άπελπιστικές κραυγές.

Ακουμπισμένος ό Ταρζάν στη ρίζα ένός ψηλού δέντρου συλλογιζόταν τί κακά ήραγε νά μελετούσε πάλι ό κακοποιός Άρένο.

‘Από κλαρί σὲ κλαρί ἔφθασε στὸ πανύψηλο δέντρο ὅπου
βρισκόταν ἡ καλύβα τοῦ Ταρζάν καὶ μ’ ἓνα πῆδημα ἀπὸ
ψηλὰ ἔπεσε μέσα στὴν καλύβα.

‘Ο Ταρζάν ξύπνησε ἀπότομὰ ὅπως κι’ οἱ φίλοι του οἱ
μαῦροι. Φοβήθηκαν μήπως τοὺς ἔγινε καμμιὰ ἐπίθεσι στὴν
καλύβα.

‘Αναζήτησε τὴ Τζέιν μὰ δὲν τὴν βρῆκε. Βγῆκε ἀπέξω
καὶ τότε ἀντίκρουσε τὴ φωτιά ποὺ ἄρχιζε μόλις νὰ ξαπλώνῃ.

Κατάλαβε ὅτι ἦταν ἔργον ἐκείνου τοῦ κακοποιοῦ καὶ
ὀρκίστηκε γι’ ἄλλη μιὰ φορά πὼς ἂν τὸν πετύχαινε που-
θενὰ θὰ τὸν ἐπνιγε μὲ τὰ ἴδια του τὰ χέρια.

Τὶ ἔπρεπε νὰ κάνῃ ;

“Ἐπρεπε νὰ σβύσῃ τὴ φωτιά πρῶτα κ’ ἔπειτα ν’ ἀναζη-
τήσῃ τὴ Τζέιν.

Καὶ ἀνασηκώνωντας τὸ γιγάντιο κορμί του ἔβγαλε μιὰ
δυνατὴ κραυγὴ :

—‘Αααααααά, οὐα ααα !

Τὴν ἐπανάλαβε δυὸ τρεῖς φορές. Μέσα στὴ σιγαλιά τῆς
νύχτας ἔδινε τὸ σύνθημα τοῦ κινδύνου.

Τὰ ζῶα, τὰ πουλιὰ ἔπρεπε νὰπομακρυνθοῦν γιὰ νὰ μὴ
καοῦν. Ἀλλὰ καὶ οἱ φίλοι του οἱ ἐλέφαντες μ’ ἐπὶ κεφαλῆς
τὸν Ταντόρ μόλις ἀκουσαν τὴν κραυγὴ τοῦ Ταρζάν μέσα
στὸν ὕπνο τους ἐξύ-
πνησαν καὶ ἰδοὺ τί ἔ-
καναν :

Προσεχή !

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ «ΦΙΛΟΥΣ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ»

Παρακαλοῦνται οἱ «ΦΙΛΟΙ ΤΗΣ
ΖΟΥΓΚΛΑΣ» ὅπως ἐπιβλέπουν
τὰ περίπτερα. Ὅπου δὲν ὑπάρχει
τὸ περιοδικό σας «ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ
ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ», τηλεφωνάτε
ἀμέσως σ’ ἓνα ἀπὸ τοὺς δύο κά-
τωθι ἀριθμοὺς 54.582 ἢ 52.361 καὶ
εἰδοποιήστε τους ὅτι τὸ τάδε πε-
ρίπτερο ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τάδε καὶ
ἔναντι τοῦ ἀριθμοῦ τάδε, δὲν ἔχει
φύλλα, ἢ δὲν τοὺς πῆγαν καὶ νὰ
στείλουν ἀμέσως.

‘Ο Ταρζάν

“Ἐφυγαν κι’ αὐτοὶ
ἀλλὰ δὲν ἀπομακρύν-
θηκαν. Ἐτρεξαν πρὸς
τὴν λίμνη καὶ κεῖ γέμι-
σαν τὶς προβοσκίδες
τους μὲ νερό.

Περὶ τοὺς πεντακο-
σίους ἐλέφαντες ἔγι-
ναν τώρα πυροσβέστες.
Γέμιζαν τὶς προβοσκί-
δες τους νὲ νερὸ κ’ ἐρ-
χόντουσαν νὰ τάδειά-
σουν μὲ δύναμι πρὸς

τῇ φωτιά. Πήγαιναν κ' ἐρχόντουσαν, πήγαιναν κ' ἐρχόντουσαν ὅλη τὴ νύχτα χωρὶς νὰ σταματήσουν οὔτε στιγμή μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ σβύσουν τὴ φωτιά καὶ νὰ σώσουν τὴ Ζοῦγκλα τοὺς καὶ τὴν καλύβα τοῦ Ταρζάν ἀπὸ τὴν καταστροφή. Κατὰ τὰ ἡμερώματα ἡ φωτιά εἶχε σβυστεῖ.

ΟΥ ΕΙΧΕ πάει ὅμως ὁ Ταρζάν ; Ὁ Ταρζάν μαζὺ μὲ τοὺς δύο μαύρους κατόρθωσαν νὰ περάσουν μέσα ἀπὸ τὶς φλόγες καὶ νὰ βγοῦν ἔξω ἀπὸ τὸν κίνδυνο.

Ὅταν εἶδε ὁ Ταρζάν ὅτι οἱ ἐλέφαντες προσήλθον στὴν κραυγὴ τοῦ κινδύνου ποὺ εἶχε ρίξει μέσα τὴν νύχτα, ἠσύχασε.

Ὅχι ἐντελῶς. Γιατὶ εἶχε χάσει τὴν Τζέιν καὶ δὲν ἤξερε μήπως τὴν εἶχαν πάλι ἀπαγάγει ἢ βρισκόταν στὸ περίζωμα τῆς φωτιᾶς. Γι' αὐτὸ δὲν ἔπαψε νὰ φωνάζει καὶ νὰ καλεῖ.

Ὅταν ξημέρωσε ἦταν καταϊδρωμένος ἀπὸ τὴν ἀγωνία. Οἱ δύο μαύροι ἔψαχναν ἀπὸ θάμνο σὲ θάμνο νὰ βροῦν τὴ Τζέιν. Ἀνακουφίστηκαν ὅλοι διὰ νὰ εἶδαν νὰ ξημερώνῃ κι' ἴσως μποροῦσαν νὰ ψάξουν καλλίτερα.

Ὅπου κι' ἂν ἔψαξαν ὅμως δὲν βρῆκαν πουθενὰ ἴχνη τῆς Τζέιν.

Ἀπὸ τὴν ἀπελπισία τοῦ ὁ Ταρζάν ἄρχισε νὰ τρέχει ἀκάθεκτος σὰν βέλος πρὸς τὴ Σπηλιὰ τοῦ θαλάτου. Ἠλπιζε πὼς μέσα σ' αὐτὴν θὰ εὑρίσκε τὸν κακοῦργο.

Ἀπὸ κλαρὶ σὲ κλαρὶ κι' ἀπὸ δέντρο σὲ δέντρο ἔφτασε μπρὸς στὸ ἀνοιγμα τῆς Σπηλίδας.

“ΣΙΝΕΑΚ,,

Εὐχάριστα ξεκούραστα ταξίδια

σ' ὅλες τὶς γωνιὰς τῆς γῆς

—⁸Αν είναι πράγματι Σπηλιά τοῦ θανάτου, μδρμουόρισε ὁ Ταρζάν, ἀφοῦ ἐξαφανίσθηκε ἡ Τζέϊν ἄς σκοτωθῶ κ' ἐγώ

Καί ἀψηφώντας τοὺς καπνοὺς καὶ τὶς φλόγες ποὺ ἐσυνεχίζοντο νὰ βγαίνουν ἀπὸ μέσα, ἔκανε μιὰ βουτιά κλείνοντας τὸ στόμα του καὶ σκεπάζοντας τὰ μάτια του.

Τότε δταν βρέθηκε μέσα ἀπὸ τὴ σπηλιά κατῶρθωσε νὰ διακρίνῃ τὴν ἀπάτη; Τὰ κουρέλια ποὺ ἀναβαν κ' ἔνα δέμα ξηρὰ κλαριά.

Ἐρριξε μιὰ ματιά στὸ βάθος τῆς σπηλιάς. Ἡ σπηλιά ἦτο ἄδεια. Τοῦ φάνηκε ὅμως ὅτι ἄκουσε κάποιον μακρυνὸ θόρυβο. Σιγά, σιγά ἐπλησίασε κονιά στὸ πηγάδι ποὺ ὑπῆρχε στὸ βάθος. Ὁχι. Ἀπὸ τὸ πηγάδι δὲν προήρχετο ὁ θόρυβος. Τότε; Ἀπὸ ποῦ; Ὑπῆρχε κι' ἄλλη ἔξοδος μέσα σ' αὐτὴ τὴ σπηλιά;

Κάθισε τότε σὲ μιὰ γωνιά καὶ περίμενε.

Ο ΘΟΡΥΒΟΣ ἐπλησίαζε ὀλοένα. Ἦσαν βήματα. Βήματα πολλὰ ποὺ ὀλοένα κ' ἐπλησίαζαν. Λὲς καὶ κυνηγοῦσε κάποιος τὸν ἄλλον.

Καὶ ξαφνικὰ τὸ σπήλαιο ἐτράνταξε ἀπὸ ἓνα πυροβολισμὸ.

Δὲν πυροβολοῦσαν τὸν Ταρζάν. Κἄτι ἄλλο γινόταν ἐκεῖ μέσα. Κἄτι ποὺ δὲν τὸ καταλάβαινε ἀκόμα ὁ Ταρζάν καὶ ποὺ περίμενε νὰ δῇ ἀπὸ ποῦ θὰ προήρχετο.

Καὶ ξαφνικὰ μέσα ἀπὸ τὴ σκοτεινὴ γωνιά ποὺ βρισκόταν κρυμμένος, βλέπει νὰ παραμερίζῃ μιὰ μεγάλη πέτρα καὶ νὰ προβάλουν δυὸ κεφάλια. Αὐτὰ τὰ κεφάλια δὲν τᾶξερε ὁ Ταρζάν. Εἶδε ὅμως τὶς ἄγριες φυσιογνωμίες τοὺς καὶ τὸν ἓνα ἀπὸ τοὺς δύο ποὺ ἦταν λευκὸς νὰ σηκώνῃ τὸ πιστόλι γιὰ νὰ σημαδέψῃ πρὸς τὸ βάθος ἐνὸς ἀγνώστου διαδρόμου.

*Τὸ «ΣΙΝΕΑΚ» εἶναι ὁ ἰδεωδέστερος συνδυασμὸς
μορφώσεως διὰ τῆς ψυχαγωγίας*

Μ' ένα πήδημα ο Ταρζάν χύμηξε άπάνω τους και άρπάζοντας τ'ά δυό κεφάλια τ'ά χτύπησε τ'ό ένα άπάνω στ'ό άλλο. Μιά κραυγή πόνου άκούστηκε και ό ένας άπό τούς τούς δύο σωριάστηκε χάμω νεκρός. Ό άλλος όμως γλύστρησε άπό τ'ά γερά μπράτσα τού Ταρζάν και σάν αϊλουρος πήδησε μέσα στ'ό πηγάδι πού βρισκόταν εκεί πλάϊ τους.

—Μούφυγε, φώναξε ό Ταρζάν.

Έσκυψε όμως ν'ά δ'η ποιός ήταν ό άλλος πού είχε πέσει και τόν άνεγνώρισε. Ήταν ό Μπούρι-Μπούρι, ό όποιος άνοιξε γιά μία στιγμή τ'ά μάτια του και ψιθύρισε.

—Ό Λευκός... ό Άρένο... αυτός φταίει... Αυτός θέλει ν'ά σέ σκοτώση... Αυτός είναι εκείνος πού γίνεται Ταρζάν και καίει τίς καλύβες. Αυτός έκαψε τ'ό δάσος...

— Ή γυναίκα μου πού είναι;

—Έκεϊ... είπε ό μαύρος και ξεψύχυσε...

Ό Ταρζάν τινάχθηκε ν'ά πάη πρ'ός τ'ό μέρος πού τού δειξε ό μαύρος πρίν πεθάνει... Άκουσε όμως βήματα και είδε ν'ά προβάλουν μέσα άπό τόν άγνωστο διάδρομο ό Μπακλώρης και ή Τζέϊν.

—Ταρζάν!

—Τζέϊν!

Ό ένας άγκάλιασε τόν άλλο.

—Είχα πάει ν'ά συμβουλευτώ τ'ό φίλο μας τ'ό Μπακλώρη. Αυτός ήξερε αυτό τ'ό δρόμο και τόν τρακάραμε τόν κακοποιό, αλλά μ'ας έφυγε.

Βεβαίως ό Μπακλώρης ήξερε τ'ή μυστική αυτή δίοδο. Κι' όταν άκουσε τ'ή Τζέϊν ν'ά

Νικητής? ό Ταρζάν επιστρέφει με τ'ή Τζέϊν στ'ήν καλύβα τους.

του μιλά για τή Σπηλιά. Έτρεξε μαζί της πρὸς τή μυστική αὐτὴ δίοδο ποὺ ἔβγαινε στὴ σπηλιά. Τοὺς βρῆκαν, τοὺς κυνήγησαν κι' ἔτσι οἱ κακοποιοὶ ἔπεσαν ἐπάνω στὸν Ταρζάν.

Δυστυχῶς ὁ κακοποιὸς Ἀρένο παρ' ὅλο τὸ χτύπημα ποὺ εἶχε φάει στὸ κεφάλι κατ' ὥρῃσεν νὰ γλυστρήσῃ καὶ ἐξέφυγε μέσα ἀπὸ τὸ πηγάδι, ὅπου ὑπῆρχε ἄλλη ἐξοδος.

—Ποῦ θὰ μοῦ πάει ; Φώναξε ὁ Ταρζάν καὶ χαιρετῶντας τὸ φίλο του Μπακλώρη, τράβηξε μὲ τὴν Τζέιν ἐπιστρέφοντας πρὸς τὴν καλύβα του.

Ὁ Νίκος Μπακλώρης, ὅμως, σὰν Ρωμιὸς ποὺ ἦταν εἶχε ἐξυπνάδα καὶ δὲν ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ τὴ σπηλιά. Κάτι σκεπτόταν, καὶ κάθησε σὲ μιὰ πέτρα.

«Αὐτὸς ὁ κακοποιὸς θὰ μᾶς βάλει σὲ μπελάδες. Θὰ μᾶς κάνει νὰ βάψωμε τὰ χέρια μας σὲ αἷμα. Πρέπει νὰ τὸν πιάσωμε ζωντανό, νὰ τὸν δέσωμε, νὰ τὸν φορτώσω σ' ἕνα ἀπὸ τὰ καΐκια μου καὶ νὰ τὸν στείλω πίσω στὸ Νησί τοῦ Διαβόλου».

Αὐτὰ σκεπτόταν ὁ Μπακλώρης ὅταν ξαφνικὰ μιὰ σφαῖρα σφύριξε καὶ τὸν τραυμάτισε στὸ χέρι.

Τράβηξε τὸ πιστόλι του, μὰ ὁ ἐχθρὸς ἦταν μακρυὰ.

Ἐσφυξε τὸ τραῦμα του καὶ σηκώθηκε μούρμουρίζοντας:

— Λαγὸς πιπέρη ἔτριβε κακὸ τῆς κεφαλῆς του. Ἐννοία σου καὶ θὰ σὲ κανονίσω ἐγώ.

Ἐτσι γύρισε στὴ Σαγκατάγκα μὲ τὴν ψυχὴ γεμάτη μίσος γιὰ τὸν κακοποιό.

ΤΕΛΟΣ

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΤΕΥΧΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Ο ΤΑΡΖΑΝ

ΚΑΙ ΤΟ ΤΡΑΓΙΚΟ ΠΗΔΗΜΑ

Μία δραματικὴ περιπέτεια γεμάτη συγκινήσεις καὶ ἐκπλήξεις.

ΚΑΤΩ ἀπὸ τὴν χονδροειδῇ παλαιταίστικη ἐμφάνισί της καὶ τὸ ἀθλητικὸ της σῶμα, ἡ ἀρκοῦδα εἶναι γεμάτη ἀπὸ νηφάλια ἔξυπνάδα καὶ ξεμανφοντισμό.

Εἶναι ὁ χιουμουριστῆς τύπος τοῦ ζωικοῦ βασιλείου καὶ τὰ βλέπει ὅλα ἀπὸ τὴν καλὴ τους ὄψη. Ἀκόμα καὶ στὶς κρίσιμες στιγμές της, ὅταν κινδυνεύει ἀπὸ τὸν ἐχθρό, διατηρεῖ τὴν ψυχραιμία της καὶ τὸ σοβαροφάνες της ὕφος.

Οἱ λευκόφαιες ἀρκοῦδες ποὺ ζοῦν στὶς πολικὲς περιοχὲς παίζουν τὰ πιδ χαριτωμένα παιχνίδια. Διαπρέπουν δὲ ὡς φαρσέρ. Ὅσakis βρεθοῦν ἀντιμέτωπες μὲ ἄνθρωπο, ἡ μόνη τους εὐχαρίστησι εἶναι πῶς νὰ τόν... τρομοκρατήσουν. Τοῦ ἐπιτίθενται κάνοντας τὸν «μπαμπούλα» καὶ ὅταν δοῦν νὰ τρέπεται σὲ φυγὴ, κάθονται καὶ τὸν θαναμάζουν, ἱκανοποιημένες γὰρ τὸν τρόπο ποὺ τοῦ προξένησαν.

Ἡ ἀρκοῦδα ἐπίσης εἶναι τὸ μόνο βουβὸ ζῶο ποὺ μεταχειρίζεται μιὰ γλῶσσά : οὐ... γράφεται !

Ὑπάρχουν ὠρισμένα δένδρα τῆς ἀρκούδας», ὅπως τὰ ὀνομάζουν οἱ ξυλοκόποι, στοὺς

κορμούς τῶν ὁποίων οἱ ἀρκοῦδες γράφουν, μὲ τὰ δόντια τους ἢ μὲ τὰ νύχια τους, τὶς εἰδήσεις, ἢ τὶς παραγγε-

λίες τ ο υ ς
στὶς ἄλλες
ἀρκοῦδες.
Τὰ σημάδια
ποῦναι κα-

μωμένα μὲ τὰ νύχια ὀφείλονται στὶς μαῦρες ἀρκοῦδες, ἐνῶ τὰ σημάδια τῶν δοντιῶν φανερώνουν ὅτι πέρασαν ἀπὸ καὶ λευκόφαιες ἀρκοῦδες.

Ἄν τὰ σημάδια εἶναι καμωμένα καὶ μὲ τὰ πέντε νύχια τῆς ἀρκούδας, τότε σημαίνει ὅτι ἡ ἀρκοῦδα αὐτὴ εἶναι... νηστική.

Οἱ μαῦρες ἀρκοῦδες ὁσάκις κινδυνεύουν εἰδοποιοῦν τὶς ἄλλες, κάνοντας μὲ τὰ τέσσερα νύχια τους πάνω στὸν κορμὸ τοῦ δένδρου τέσσερα σημάδια ποὺ ἔχουν τὸ σχῆμα τοῦ γαλλικοῦ ψηφίου Υ.

Γενικῶς οἱ ἀρκοῦδες εἶναι πολὺ περίεργα ζῶα καὶ ἔχουν δικό τους πρωτότυπο τρόπο νά... λύουν ὅλα τὰ ζητήματά τους, ἀκόμη καὶ αὐτὸ τὸ ζήτημα τοῦ νὰ διαφεύγουν ἀπὸ τὶς ἐνέδρες τῶν κυνηγῶν.

Οἱ ἄρχαῖοι Ἕλληνες δὲν εἶχαν γνωρίσει τὴν ἐκθαμβωτικὴ λάμψι πού ἔχει σήμερα τὸ διαμάντι. Στὴν ἐποχὴ τοὺς ἦταν ἄγνωστη ἀκόμη ἡ ἐπεξεργασία του

Τὸ κυνήγι τοῦ εὐκόλου πλουτισμοῦ

Η ΚΑΤΑΚΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΠΟΛΥΤΙΜΩΝ ΛΙΘΩΝ

καὶ τὰ διαμάντια πού ἐκυκλοφοροῦσαν ἦσαν ἀκατέργαστα καὶ στὴν πρωτόγονη κατάυταση πού βρέθηκαν.

Ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων, οἱ Ἰνδίες ἦσαν ὁ πλέον ἀδαμαντοφόρος τόπος. Ἡ ἐξαγωγή πολυτίμων λίθων ἀποτελοῦσε μία ἀπὸ τίς κυριώτερες ἀσχολίες τῶν κατοίκων τῆς.

Κατ' ἀρχὰς τὰ διαμάντια πού ἔβγαζαν ἀπ' τὰ ὄρυχεῖα τοὺς οἱ Ἰνδοὶ τὰ χρησιμοποιοῦσαν γιὰ νὰ κατεργάζωνται ἄλλες πέτρες, ἐνῶ ἄφηναν αὐτὰ τὰ ἴδια ἀκατέργαστα!

Οἱ θησαυροὶ τῶν ἀδαμαντορυχείων τοῦ Γκολγκόντ, τῶν Ἰνδιῶν, σιγά-σιγά ἄρχισαν νὰ προσελκύουν τὴν προσοχὴ ὅλου τοῦ κόσμου. Ὁ τόπος αὐτὸς

εἶχε τὴν ἀποκλειστικότητα τῆς ὀρύξεως καὶ ἐπεξεργασίας πολυτίμων λίθων.

Πίσω ἀπὸ τοὺς μυστηριώδεις τοίχους του, εἰδικοί τεχνῖτες ἔκοβαν καὶ κατεργάζοντο τοὺς πολυτίμους λίθους, ἀπ' τοὺς ὁποίους κατεσκευάζαν σαπφείρους, ρουμπίνια καὶ τοπάζια. Μόνο ὁ ἀ-

δάμας κρατοῦσε μυστικὴ τὴν διαύγεια τῶν χρωμάτων του.

Τὰ ἀδαμαντορυχεῖα τοῦ Χαϊντεραμπάντ, προσέφεραν κι' αὐτὰ ἄφθονο τὸν πλοῦτο τῶν πολυτίμων λίθων τοὺς. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὅμως δὲν ὑπῆρχε ὁ ἀμείλικτος συναγωνισμὸς πού ἐξεδηλώθη ἀργότερα. Ὁ καθεὶς μποροῦσε ἐλεύθερα νὰ προβῇ στὴν ἐξαγωγή πολυτίμων λίθων ἀπὸ τὰ ἔγκατα τῆς γῆς, ἀρκεῖ νὰ διέθετε τὰ πρὸς τοῦτο μέσα. Ἀργότερα ὅμως ἄρχισαν νὰ συμβαίνουν - ὅπως ἦταν μοιραῖο - διάφορες κλοπές, ὑποπτες συναλλαγές καὶ μικροσυμπλοκές. Cὶ ἄρχιεργάτες ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ παραδίδουν ποσότητα λίθων ὠρισμένη εἰς Ἰνδοὺς.

ΟΠΩΣ είναι γνωστό με-
ρισμέα ζῶα είναι πρω-
ρισμέα από τὴν φύσιν νὰ
ζοῦν σὲ ἐχθρικές σχέσεις
μεταξύ τους. Παρ' ὅλην ὅ-
μως τὴν φυσικὴ αὐτὴν ἐχ-
θρότητα τους, ὑπάρ-
χουν πολλές περιπτώ-
σεις ὅπου ἡ ἐχθρότης
αὐτὴ μεταβάλλεται σὲ
διαικὴ φιλία καὶ ἀ-
φοσίωσι. Ἰδοὺ μερι-
κά ἀπὸ τὰ ἐξόχως

σχετικὰ παραδείγματα :

Πρὸ ἐτῶν δύο Ἕλλησι ἀποικια-
κοῦ στρατοῦ τῶν Ἰνδιῶν
εἶχαν σκοτώσει μιὰ θηλυ-
κὴ τίγρι. Ἡ τίγρις αὐτὴ
ἀκολουθεῖτο καὶ ἀπὸ τὰ
δυσὸ μικράτης, τὰ ὁποῖα οἱ
δυσὸ ἀξίωματικοὶ ἔπιασαν
καὶ πῆραν μαζί τους. Τὸ
ἕνα ἀπὸ αὐτὰ ψόφησε λί-
γο ἀργότερα ἀπὸ μία δυσ-
πεψία ποὺ τοῦ προκάλεσε
τὸ ὠμὸ κρέας ποὺ τὸ τὰ-
ζαν. Τὸ ἄλλο ὠδηγήθηκε
στὸ σύνταγμα τοῦ Μαν-
τράς, ὅπου τὸ μεγάλωσαν
καὶ ὅπου τοῦ ἔδωσαν γιὰ
σύντροφο ἕνα μικρὸ σκυλ-
λάκι.

Τὰ δύο ζῶα τόσο πολὺ
συμπάθησαν τὸ ἕνα τ' ἄλ-
λο ὥστε ὅταν τὸ σύνταγ-
μα ἐπέστρεψε στὴν Ἀγ-
γλία, τὰ πῆραν μαζί τους

στὸ Ντοῦβρ ὅπου τὰ ἐγκα-
τέστησαν σ' ἕνα παρά-
πηγμα τοῦ συντάγματος
κοντὰ στὰ γραφεῖα τῶν
ἀξιωματικῶν.

Ὁ Πλασέν - αὐτὸ ἦταν

Ἀπὸ τὴ ζωὴ τῶν τετραπόδων

ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΕΣ ΦΙΛΙΕΣ ΖΩΩΝ

τὸ ὄνομα τῆς μικρῆς τί-
γρεως καὶ ὁ Τόμ, ὁ σύν-
τροφός της, ἐζοῦσαν πάν-
τα ἀχώριστοι καὶ ὀληντὴν
ἡμέραν πεδοῦσαν κι' ἔ-
παιζαν μαζί στὴν αὐλὴ τοῦ
συντάγματος.

Πολλοὶ ἐξερευνηταὶ καὶ
κυνηγοὶ διηγοῦνται ὅτι στὰ
βάθη τῆς Ἀφρικῆς ἔχουν
συναντήσει ἕνα μικρὸ πτη-
νὸ ποὺ περνᾷ ὅλη τὴν ζωὴ
τοῦ σχεδὸν πάνω στὸ σῶ-
μα ἐνὸς κροκοδείλου καὶ
ὅτι τὸν κοθαρίζει ἀπὸ τὸ
πλῆθος τῶν παρασίτων
ποὺ ὑπάρχουν πάνω στὸ
δέρμα του. Εἰς ἀντάλ-
λαγμα τῆς ὑπηρεσίας αὐ-
τῆς, τὸ πτηνὸ τρώει χωρὶς
κανέναν ἀπολύτως κίν-
δυνον τὰ ὑπολείμματα τῶν
τροφῶν ποὺ μένουν στὰ
δόντια τοῦ ὠραίου κροκο-
δείλου.

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ τῶν παι-
διῶν στίς χῶρες τῆς Ἀ-
φρικῆς δίνονται ἀνάλογα μὲ
τὸ περιστατικὸ ποὺ θὰ κινή-
σῃ τὴν περιέργεια στοὺς γο-
νεῖς.

Στοὺς πρωτόγονους λαούς,
δίνουν ἓνα

ὄνομα στὸ

παιδί χωρὶς

θρησκευτι-

κὲς ἢ ἄλλου

εἶδους τελετῆς, σύμφωνα μὲ
κάποιο περιστατικὸ—καμμιά
φορὰ ἀσήμαντο—ποὺ συνέβη
κατὰ τὴ γέννησί του. Τὸ ὄνο-
μάζουν π.χ. Καγκουρῶ, γιατί
εἶδαν ἓνα Καγκουρῶ νὰ περ-
νᾷ τὴ στιγμή τῆς γεννήσεώς
του, ἢ τσακάλι γιατί οὐρλια-
ζε ἓνα τσακάλι.

Οἱ Ἄραβες προτιμοῦν
ποιητικὰ ὀνόματα καὶ ὀνόμα-
τα λουλουδιῶν, ἰδιαιτέρως γιὰ
τὰ κορίτσια τους.

Ὁ γνωστὸς Ἀγγλος περιη-
γητὴς δόκτωρ Τόμψων μᾶς
πληροφορεῖ ὅτι συνήντησε ὑ-
πηρέτριες, πλύστρες καὶ ζη-
τιάνες μὲ ὀνόματα: ἥλιος, ἀ-
στέρι, πανσέληνος, τριαντά-
φυλλο, κρίνο, γιασεμί, δια-
μάντι, μαργαριτάρι. Ἀλλὰ
μεταχειρίζονται ἀκόμη καὶ
κάτι ἄλλα, ὅπως ὁ Πατέρας
τῆς Καλωσύνης τοῦ Θεοῦ ἢ
Μητέρα τῆς Πανσελήνου, ποὺ
κάνουν ἐντύπωσι σ' ἓνα ξένο.

Στὴν ἀφήγησι ἐνὸς ταξιδιοῦ
του ἀνὰ τὴν Ἀφρικὴν, ὁ Μίγ-
κο Πάρκ, ἀναφέρει κάποιο
περίεργο ἔθιμο ποὺ συνήντη-
σε στοὺς Μαντινγκό, μιὰ μου-
σουλμανικὴ φυλὴ τῆς δυτικῆς
ἀκτῆς. Ἐκεῖ τὸ παιδί παίρ-

νειτὸ ὄνομά

του σὲ ἡλι-

κία ἐπτά ἢ

ὀκτὼ ἡμε-

ρῶν. «Στὴν

ἀρχή, γράφει, ξυρρίζουν τὸ κε-
φάλι τοῦ παιδιοῦ, ὕστερα ἐ-
τοιμάζουν γιὰ τοὺς καλεσμέ-
νους ἓνα φαγητὸ (ντέγκα),
ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ κοπανι-
σμένο στάρι καὶ ξυνόγαλα.

Ἄν οἱ γονεῖς εἶναι πλου-
σιοι, σφάζουν συνήθως κ' ἓνα
πρόβατο ἢ μιὰ κατσίκਾ. Ἡ
τελετὴ ὀνομάζεται «Ντιγκ—
Κὸν Λῆ» δηλαδὴ ξύρισμα τοῦ
κεφαλιοῦ τοῦ παιδιοῦ.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς δια-
μονῆς μου στὴν Σομαλία,
παρέστη σὲ τέσσερις τέτοιες
τελετῆς, ποὺ δὲν διέφεραν
καθόλου ἀδιάφορο ἀν' ἐπρό-
κειτο γιὰ βᾶπτισμα παιδιοῦ
ἐνὸς πλουσίου ἢ ἐνὸς Κάφρου.
Ὁ δημοδιδάσκαλος ποὺ ἀνά-
πληρουσε προφανῶς τὸν δικό
μας παπᾶ ἀπήγγειλε πρῶτα
μιὰ μεγάλη προσευχή, ἐνῶ οἱ
παρευρισκόμενοι ἐπαιρναν μιὰ
χοῦφτα φαγητοῦ μέσα ἀπὸ
τὴ χύτρα.

ἨΘΗ ΚΑΙ ΒΟΙΜΑ

ΠΑΡΑΞΕΝΑ ΒΑΠΤΙΣΙΑ

Ἑλάβαμε λύσεις ἀπὸ 15 μέχρι 19-12-50

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τὸν Διαγωνισμό (Αριθ. 1.—Γιὰ ΜΕΓΑΛΟΥΣ τοῦ 1ου τεύχους οἱ κάτωθι :

ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ : Ι. Ἀναστασᾶκος (Παγκράτι) Νικ. Λογοθέτης (Δαφνί) Κ. Καπνιάς (Ν. Λιόσια) Ἑλ. Χρυσοχόου (Ν. Κόσμος) Ἑλένη Γαϊτανίδου (Ἀθήναι) Γ. Λιάκος (Κέρκυρα) Σωτ. Παπαζήσιμος (Βοτανικός) Ι. Παπαγιαννόπουλος (Βοτανικός) Βασ. Καπόγιαννης (Καλάμαι) Κ. Τομαζάνης (Πειραιῶς) Φ. Φιλιππίδης (Καβάλα) Ὁδ. Βελλιανίτης (Ἀθήναι).

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τοὺς Διαγωνισμοὺς 1—2—3—4—5—6 ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ τοῦ 1ου τεύχους οἱ κάτωθι :

ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ : Λόλα Καπνιά (Ν. Λιόσια) Βασ. Γεωργόπουλος (Ἀρτα) Βασ. Παπαδάκης (Ρέθυμνον) Βασ. Καπόγιαννης (Καλάμας) Ι. Κοντέας (Καλάμας) Κ. Βελλιανίτης (Ἀθήναι) Κ. Γιαννιάς Δημ. Φαναρίτης (Αἴγιον).

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν διὰ τῶν Διαγωνισμοὺς Ἀρ. 2—3. ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ τοῦ 2ου τεύχους οἱ κάτωθι :

ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ : Ι. Ἀναστασᾶκος (Παγκράτι) Νικ. Λογοθέτης (Δαφνί) Ἑλ. Χρυσοχόου (Ν. Κόσμος) Ἀγ. Λυμπερης (Θῆβαι) Δ. Νίκος (Πολύγυρος) Σπ. Σουρλαντζής (Κορωπί) Γ. Λιάκος (Κέρκυρα) Σωτ. Παπαζήσιμος (Βοτανικός) Ι. Παπαγιαννόπουλος (Βοτανικός) Χ. Ἀρπατζόγλου (Καβάλα) Φ. Βουλιαμᾶς (Πειραιεὺς) Κ. Τομαζάνης (Πειραιεὺς) Φ. Φιλιππίδης (Καβάλα) Γ. Ρούσσος (Ναύπλιον) Ι. Κοντέας (Καλάμας) Ὁδ. Βελλιανίτης (Ἀθήναι) Ἀν. Ραπτάκης (Ἀθήναι) Γ. Χουλιάρης (Βόλος).

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τοὺς Διαγωνισμοὺς 7—8—9—10 ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ τοῦ 2ου τεύχους οἱ κάτωθι :

ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ : Η. Λαδικός (Παγκράτι) Βασ. Γεωργόπουλος (Ἀρτα) Βασ. Παπαδάκης (Ρέθυμνον) Δ. Πανιάτης (Κυλλήνη) Ι. Κοντέας (Καλάμαι) Κ. Βελλιανίτης (Ἀθήναι) Κ. Παννιάς (Ἀθήναι) Δ. Φαναρίτης (Αἴγιον).

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τοὺς διαγωνισμοὺς Ἀρ. 4—5 ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ τοῦ 3ου τεύχους οἱ κάτωθι :

ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ : Ι. Ἀναστασᾶκος (Παγκράτι) Νικ. Λογοθέτης (Δαφνί) Εὐάγγ. Φ. Τάλιος (Ἀγιάσος) Ι. Παπουτοῆς (Σέρραι) Εὐστρ. Ζοῦρος (Κάστρο) Ἑλ. Χρυσοχόος (Ν. Κόσμος) Νικ. Ἀλαγεωργίου (Ἀλιάρος) Δ. Νίκος (Πολύγυρος) Σπ. Σουρλαντζής (Κορωπί) Ν. Ζουμπουρίδης (Ἀθήναι) Ἑλένη Γαϊτανίδου (Ἀθήναι) Γ. Λιάκος (Κέρκυρα) Διον. Μάζης (Κέρκυρα) Σωτ. Παπαζήσιμος (Βοτανικός) Ι. Παπαγιαννόπουλος (Βοτανικός) Ἀν. Περδικογιάννης (Κορυδαλλοῦ) Χ. Ἀρπατζόγλου (Καβάλα) Κ. Τομαζάνης (Πειραιεὺς) Στ. Τσαβογιάννης (Ἀθήναι) Φ. Φιλιππίδης (Καβάλα) Ὁδ. Βελ-

λιανίτης (Ἀθῆναι) Δ. Φαναρίτης (Αἴγιον) Γ. Ἀσμάνης (Ἡράκλειον).

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τὸ Διαγωνισμό. Ἀρ. 11 ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ τοῦ 3ου τεύχους οἱ κάτωθι :

ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ : Ν. Λογοθέτης (Δαφνί) Τάκης Ράλλης (Αἴγιον) Π. Ζοῦρος (Κάστρο) Ἀρης Μανᾶτος (Ν. Λιόσια) Ἡ. Λαδικός (Παγκράτι) Νίκος Μάζης (Κέρκυρα) Ἀντ. Πιρδικογιάννης (Κορυθαλλοῦ) Διον. Μανιάτης (Κυλλήνη) Ι. Κοντέας (Καλάμαι) Κ. Βελλιανίτης (Ἀθῆναι) Κ. Γιαννιάς (Ἀθῆναι) Β. Παπαδόκης (Ρέθυμον).

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τὸ Διαγωνισμό. Ἀρ. 6.—ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ τοῦ 4ου τεύχους οἱ κάτωθι :

ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ : Ἰ. Ἀναστασάκος (Παγκράτι) Νικ. Λογοθέτης (Δαφνί) Νικ. Λογοθέτης (Δαφνί) Εὐάγ. Τάλιος (Ἀγιάσος) Ι. Παπουτσῆς (Σέρραι) Εὐστρ. Ζοῦρος (Κάστρο) Ἐλ. Χρυσόχου (Ν. Κόσμος) Σπ. Καλούδης (Κέρκυρα) Χαρ. Κουπταΐδης (Δράμα) Ν. Ἀλαγεωργίου (Ἀλιάρτος) Δ. Νίκος (Πολύγυρος) Βασ. Γεωργόπουλος (Ἄρτα) Σπ. Σουρλαντζῆς (Κορωπί) Ν. Ζουμπουρδῆς Ἀθῆναι Ἐλένη Γαϊτανίδου (Ἀθῆναι) Διον. Μάζης (Κέρκυρα) Σωτ. Παπαζήσιμος (Βοτανικός) Ι. Παπαγιαννόπουλος (Βοτανικός) Ἀν. Νικολόπουλος (Πύργος) Ἀν. Περδικογιάννης (Κορυθαλλοῦ) Βασ. Καπόγιαννης (Καλάμαι) Δ. Λαλούσης (Φιλιατρά) Σολωμάκος Δημ. (Γύθειον) Φ. Φιλιππίδης (Κοβάλλας) Γ. Ροῦσος (Ναύπλιον) Ὁδ. Βελλιανίτης (Ἀθῆναι) Γ. Ἀσμάνης (Ἡράκλειον).

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τὸ Διαγωνισμό. Ἀρ. 12.—ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ τοῦ 4ου τεύχους οἱ κάτωθι :

ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ : Ν. Λογοθέτης (Δαφνί) Τάκης Ράλλης (Αἴγιον) Π. Ζοῦρος (Κάστρο) Ἡ. Λαδικός (Παγκράτι) Βασ. Γεωργόπουλος (Ἄρτα) Νίκος Μάζης (Κέρκυρα) Ἀ. Περδικογιάννης (Κορυθαλλοῦ) Δημ. Σολωμάκος (Γύθειον) Δ. Μανιάτης (Κυλλήνη) Ι. Κοντέας (Καλάμαι) Κ. Βελλιανίτης (Ἀθῆναι) Κ. Γιαννιάς (Ἀθῆναι) Δ. Φαναρίτης (Αἴγιον) Β. Παπαδόκης (Ρέθυμον).

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τὸ Διαγωνισμό. Ἀρ. 7.—ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ τοῦ 5ου τεύχους οἱ κάτωθι :

ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ : Ἰ. Ἀναστασάκος (Παγκράτι) Νικ. Λογοθέτης (Δαφνί) Τάκης Ράλλης (Αἴγιον) Εὐάγγ. Φ. Τάλιος (Ἀγιάσου) Εὐστρ. Ζοῦρος (Κάστρο) Κ. Καπνιάς (Ν. Λιόσια) Ἐλ. Χρυσόχου (Ν. Κόσμος) Ἀγ. Λυμπέρης (Θήβαι) Σπ. Καλούδης (Κέρκυρα) Σπ. Πριόβολος (Κέρκυρα) Ν. Ἀλαγεωργίου (Ἀλιάρτος) Ἀχ. Τσάκαλος (Ἀσπρόπυργος) Ν. Ζουμπουρδῆς Ἀθῆναι Ἐλένη Γαϊτανίδου (Ἀθῆναι) Ἰ. Ἀβραμιώτης (Κέρκυρα) Σωτ. Παπαζήσιμος (Βοτανικός) Ι. Παπαγιαννόπουλος (Βοτανικός) Ἀν. Νικολόπουλος (Πύργος) Ν. Γεροντάκος (Ἀθῆναι) Ἀ. Χρόνης (Ἀθῆναι) Βασ. Κα-

πόγιαννης (Καλάμαι) Δ. Λαλούσης (Φιλιατρά) Σπ. Τσαβογιάννης (Αθήναι) Γ. Ρυῦσος (Ναύπλιον) Όδ. Βελλιανίτης (Αθήναι) Άν. Ραπτάκης (Αθήναι) Γ. Άσμάνης (Ηράκλειον) Β. Γεωργόπουλος (Άρτα).

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τὸ Διαγωνισμό. Άρ. 13.—ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ τοῦ 5ου τεύχους οἱ κάτωθι:

ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ: Ν. Λογοθέτης (Δαφνί) Λόλα Καπνιά (Ν. Λιόσια) Άρης Μανᾶτος (Ν. Λιόσια) Ή. Λαδικός (Παγκράτι) Γ. Στάθης (Πειραιεύς) Χρ. Καππᾶτος (Αθήναι) Ν. Γεροντάκος (Αθήναι) Ί. Κοντέας (Καλάμαι) Κ. Βελλιανίτης (Αθήναι) Άθ. Λυμπέρης (Θήβαι).

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τὸ Διαγωνισμό. Άρ.—8. ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ τοῦ 6ου τεύχους οἱ κάτωθι:

ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ: Άναστασάκος (Παγκράτι) Νικ. Λογοθέτης (Δαφνί) Θ. Γρηγορόπουλος (Ν. Έλβετία) Γ. Λεβίδης (Πειραιεύς) Δ. Καππᾶτος (Αθήναι) Ν. Ζουμπουρίδης (Αθήναι) Ί. Τσαγκᾶς (Πειραιεύς) Έλένη Γαϊτανίδου (Αθήναι) Στελ. Πάνου (Πειραιεύς) Τ. Ζυγούρακης (Κυψέλη) Σωτ. Παπαζήσιμος (Βοτανικός) Ί. Παπαγιαννόπουλος (Βοτανικός) Ν. Γεροντάκος (Αθήναι) Άντ. Κοσμίδης Στ. Τσαβογιάννης (Αθήναι) Όδ. Βελλιανίτης (Αθήναι) Άγγελος Λυμπέρης (Θήβαι).

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τοὺς Διαγωνισμοὺς 14—15 ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ τοῦ 6ου τεύχους οἱ κάτωθι:

ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ: Ν. Λογοθέτης (Δαφνί) Θ. Γρηγορόπουλος (Ν. Έλβετία) Λόλα Καπνιά (Ν. Λιόσια) Ή. Λαδικός (Παγκράτι) Γ. Στάθης (Πειραιεύς) Χρ. Καππᾶτος (Αθήναι) Ν. Γεροντάκος (Αθήναι) Άντ. Κοσμίδης Κ. Βελλιανίτης (Αθήναι) Άθ. Λυμπέρης (Θήβαι).

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τὸ Διαγωνισμό. Άρ.—9. ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ τοῦ 7ου τεύχους οἱ κάτωθι:

ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ: Π. Συκαμενίδης (Ν. Ίωνία) Άθ. Δαμαντῆς (Αθήναι) Άθ. Βαρβάτσης (Αθήναι) Γ. Λεβίδης (Πειραιεύς) Κ. Τσάλιος (Περιτέρι) Δ. Καππᾶτος (Αθήναι) Ν. Ζουμπουρίδης (Αθήναι) Ί. Τσαγκᾶς (Πειραιεύς) Έλένη Γαϊτανίδου (Αθήναι) Τάκης Ζυγούρακης (Κυψέλη) Σωτ. Παπαζήσιμος (Βοτανικός) Ί. Παπαγιαννόπουλος (Βοτανικός) Π. Πεπονιάς (Πειραιεύς) Χρ. Άλικανιώτης (Χαρουγή) Ν. Γεροντάκος (Αθήναι) Φ. Βουλισμάς (Πειραιεύς) Όδ. Βελλιανίτης (Αθήναι).

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τὸ Διαγωνισμό. Άρ.—16. ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ τοῦ 7ου τεύχους οἱ κάτωθι:

ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ: Χρ. Καππᾶτος (Αθήναι) Π. Πεπονιάς (Πειραιεύς) Ν. Γεροντάκος (Αθήναι) Κ. Βελλιανίτης (Αθήναι).

Σπεύσατε νὰ στείλετε τὶς λύσεις τῶν Διαγωνισμῶν καὶ τῶν 8 τευχῶν. Τὰ τελευταῖα ὀνόματα θὰ δημοσιευθοῦν εἰς 11ον τεῦχος: Ὅσοι δὲν ἔχουν προμηθευθεῖ ἐνδιάμεσα τεύχη νὰ τὰ προμηθευθοῦν:

Ἀπαντοῦμε: Εὐ ἁ γ γ. Σ κ ο υ λ ἄ ν: Τεύχη ἀπεστάλησαν. Ὀνόματα θὰ δημοσιεύονται καὶ στὸ 11ον τεῦχος γιὰ νὰ προλάβουν ὅλοι νὰ στείλουν λύσεις. Ἀ θ. Β α ρ β ἄ τ σ η ν: Εὐχαριστοῦμεν γιὰ τὰ εὐγενικά σας λόγια. Αὐτὰ ποὺ μᾶς γράφετε πρέπει νὰ τὰ προπαγανδίσετε καὶ εἰς ἄλλους. Π α ν. Ζ ο ὕ ρ ο ν Εὐραχιστοῦμε γιὰ τὴν προπαγάνδα σας. Ἄμα θὰ φτιάσετε τὴν Ὁμάδα φίλων τῆς Ζούγκλας μᾶς δίνετε τὰ ὀνόματα γιὰ τὸ Ἀρχεῖό μας. Σ π. Κ α λ ο ὕ δ η ν Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν προπαγάνδα ποὺ κάνετε. Σ π. Κ ε λ ο ὕ δ η ν: Ὀνόματα θὰ δημοσιεύουμε καὶ στὸ 11ο τεῦχος, ὥστε προφτάνετε νὰ μᾶς στείλετε ὅλες τὶς λύσεις. Δ η μ. Ν ι κ ο ν. Εὐχαριστοῦμε γὰ τὰ εὐγενικά σας λόγια. Καὶ στὸ 11ο τεῦχος θὰ δημοσιεύσουμε ὀνόματα, ἐπομένως στείλτε τὶς ὅλες μαζί. Β α σ. Γ ε ω ρ γ ὅ π ο υ λ ο ν. Αἱ ὀρθαὶ λύσεις καὶ τὰ ὀνόματα θὰ δημοσιευθοῦν στὸ 12 τεῦχος, ὅποτε θὰ δοθοῦν καὶ τὰ βραβεῖα. Ἐ λ. Γ α ῖ τ α ν ἰ δ ο υ. Τὸ 2ο; Μ α ρ ῖ ν ο ν Κοι-ρ α λ ἄ ν (Ταρξίν), Καὶ ποιὸ νὰ πρωτοδημοσιεύσουμε. Ἐχομε σωρὸ γράμματα σὰν τὰ δικά σας. Ἐκεῖνο ποὺ σᾶς παρακαλοῦμεν εἶναι νὰ τὸ διαδόσετε στοὺς φίλους σας. Ἰ. Ἀ β ρ α μ ι ὡ τ η ν. Ζητεῖστε τὰ προηγούμενα ἀπὸ τὸν πράκτορά σας νὰ σᾶς τὰ φέροι. Ἔτσι ἔχετε καιρὸ ὥς τὸ 11ο τεῦχος νὰ στείλετε. Τ ἁ κ η ν Ζ υ γ ο υ ρ ἁ κ η ν. Περάστε κανένα βραδάκι στὶς 7 ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας νὰ τὰ ποῦμε. Ζητεῖστε τὸν κ. Πριονιστή. Ν ι κ. Β α σ ι λ ὅ π ο υ λ ο ν. Περιμένουμε τὶς λύσεις σας ὅλες μαζί. Ἰδρῦσετε ὁμάδα.

* Διευθύνσεις συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 6 § 1 τοῦ Α Ν 1092|38
Διευθυντῆς—Ἰδιοκτῆτης: ΔΗΜ. ΠΕΡΑΝΤΖΑΚΗΣ,
Γερανίου 45
* Ὑπεύθυνος ἐπὶ τῆς ὕλης: Μ. ΠΡΙΟΝΙΣΤΗΣ, Νηλέως 3
* Ὑπεύθ. Τυπογραφείου: Π. ΛΟΥΚΕΑΣ, Ἀγ. Παρασκευῇ *

ΓΥΡΙΣΜΑ ΚΑΙ ΓΥΡΙΣΜΑ

Μιά Κινηματογραφική Έταιρεία είχε στείλει ένα τεχνικό κ' έναν όπερατέρ νά γυρίσουν μερικές σκηνές από την Ζοϋγκλα τών Άγρίων. Ό όπερατέρ πρίν άρχιση τó γύρισμα άπεμακρύνθη λίγο, όπου συνελήφθη από τούς Άγρίους.

Ό σύντροφός του βλέποντας ότι ό όπερατέρ

άργει ήρθε και βρήκε τόν Άρχηγό τών Καννιβάλων της φυλής και τον έρώτησε :

— Δέν μοϋ λέτε σάς παρακαλώ, κύριε Μακακοκούρα, πήπως είδατε τόν όπερατέρ μου ;

— Βέβαια, κύριε Κινηματοογκράφος. Μόλις άρχισε νά γυρίζη... Σέ λίγο θα είναι έτοιμος... ώραίο ψητό... γλύψετε δάχτυλά σας... γυρίζει... γυρίζει... ώραία, ώραία...

Κι' ό τεχνικός έμεινε ήσυχος, γιατί νόμισε ότι ό όπερατέρ γυρίζει την ταινία, ένώ αυτός έγύριζε δεμένος σέ μιá... σοβλα.

ΜΕΣΑ στὸ φουαγιέ τοῦ ἀριστοκρατικοῦ ξενοδοχείου «Μάξεστικ» κάθονταν δύο κύριοι καλοντυμένοι, πού ἀπὸ τὸ παρουσιαστικὸ τους κι' ἀπ' τοὺς τρόπους των θὰ τοὺς περνοῦσες ὡς μεγαλεμπόρου: ἡ μεγαλοεπιχειρηματίας τοῦ Σίτυ.

Ἡ πραγματικὴ τους ὅμως ιδιότης, ἦταν ἐντελῶς διαφορετικὴ. Ὁ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς ἦ-

τοῦ μίλησα γιὰ σένα καὶ σ' ἔχω παραστήσει ὡς τὸν μεγαλύτερο κ' ἐπιτηδειότερο ἐπιχειρηματία τοῦ κόσμου.

Πραγματικὰ ἔπειτα ἀπὸ λίγα λεπτὰ τῆς ὥρας μπῆκε μέσα ἕνας νέος μ' ἀθλητικὸ παρὰστημα.

Μὲ βάδισμα ἀργὸ κι' ἀρχοντικὸ διευθύνθηκε πρὸς τοὺς δύο ἄνδρες. Ὁ Σποῦτερ σηκώθηκε.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ

ΒΡΗΚΑΝ ΤΟ ΔΑΣΚΑΛΟ ΤΟΥΣ

ΔΙΗΓΗΜΑ

ταν ὁ Τσίικ Μῶρρις, ὁ βασιλεὺς τῶν ἀπαταιῶνων, πού τόσον καιρὸ ἀναζητοῦσε ἡ ἀστυνομία, κι' ὁ ἄλλος ὁ Σποῦτερ Χάρρισον, πιστὸς συνεργάτης του.

Ὁ Τσίικ Μῶρρις μὲ φωνὴ σιγανὴ εἶπε στὸ σύντροφό του:

—Λοιπόν, τί 'έα ἔχεις, Σποῦτερ; ξετρώπωσε τίποτε;

—Ναί, Τσίικ, ἀπάντησε ἐκεῖνος. Ἕνα πουλάκι πού μὲ τὴν πρώτη ματιὰ θὰ βεβαιώθῃς καὶ σὺ ὅτι εἶνε λαυράκι πρώτης. Ἕνας νέος πού ἀπὸ τὸ παρουσιαστικὸ του κι' ἀπ' τὸ ὄνομά του φαίνεται ἀριστοκρατικῆς οἰκογενείας. Τὸν λένε Ρέντζιναλντ Ἀρμστρογκ

—Καλημέρα, κύριε Ἀρμστρογκ, εἶπε. Νὰ σᾶς παρουσιάσω τὸν κύριο Τσάβλς Μῶρρις, γιὰ τὸν ὁποῖο σᾶς μίλησα ἥδη.

Ὁ Ἀρμστρογκ ἄλλαξε μιὰ τυπικὴ χειραψία μὲ τὸν Μῶρρις κι' ἐνῶ κάθονταν ἀπέταντί του εἶπε:

—Χαίρω πολὺ γιὰ τὴ γνωριμία σας, κύριε Μῶρρις. Μοῦ κάνει ὅμως ἔκπληξι τὸ νὰ σᾶς συναντῶ ἐδῶ.

—Καὶ γιατί; ρώτησε σκανδαλισμένος ὁ ἄλλος.

Γιατί ἐσεῖς οἱ μεγαλοεπιχειρηματίαι, δὲν εὐκαιρεῖτε οὔτε γιὰ νὰ φᾶτε.

—Μὲ κολακεύετε. Καὶ σεῖς ὅμως δὲν μοῦ φαίνεστε

ἄνθρωπος φτωχός.

—Εἰσαστε εὐτυχῆς ἄνθρωπος.

—Δυστυχῶς δὲν μπορῶ νὰ κάνω ἐκεῖνο ποῦ θέλω.

—Καὶ γιατί δὲν τὸ κάνετε;

—Γιὰ τὸν ἀπλουστάτο λόγο, ὅτι δὲν ἔχω χρήματα.

Ὁ Μῶρρις ἐβριξε ἕνα ἀδιόρατο βλέμμα θυμοῦ πρὸς τὸ σύντροφό του καὶ ρώτησε μὲ ἐκπληξι:

—Δὲν ἔχετε χρήματα εἶπατε; Καὶ ὅμως μένετε σ' ἕνα τέτοιο μεγάλο ξενοδοχεῖο!

—Μὲ τὰ τελευταῖα ὑπολείμματα τῆς παρικῆς μου περιουσίας. ἔχω ἀκόμη 1500 στερλίνες κατατεθειμένες στὴν Τράπεζα. Ἄν μποροῦσα μὲ καμιὰ ἐπιχείρησι νὰ τίς ἔκανα δέκα χιλιάδες!

Ὁ Τσίκ περιέφερε γύρω ἕνα βλέμμα ἐρευνητικὸ καὶ εἶπε στὸ νέο:

—Θέλετε νὰ παίξετε;

—Ἐξαρτᾶται. Τί παιγνίδι ἐννοεῖτε;

—Νὰ σᾶς ἐξηγήσω. Νὰ μετασχετε γιὰ λίγες μέρες σὲ μιὰ ἐπιχείρησι μαζί μὲ μέγα καὶ τὸ φίλο μου ἄ.τ' ἐδῶ, μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι τίς 1500 λίρες σας θὰ τίς κάνετε 8.000.

Γιὰ μιὰ στιγμὴ τὰ μάτια τοῦ Ἀρμαστρογκ ἔλαμψαν. Ἐπειτα τὴ λάμψι ἐκέκινη ἡν διεδέχθη μιὰ ἐκφρασι καχυποψίας.

—Ὅχι, εἶπε καὶ νὰ μὲ συγχωρῆτε. Δὲν θὰ ἤθελα νὰ κάμω τέτοια ἐπιχείρησι, γιατί δὲν γνωρίζω τίποτε οὔτε σχετικῶς μὲ σᾶς οὔτε σχετικῶς μὲ τὸ φίλο.

—Ἐχετε δίκην. εἶπεν ὁ Τσίκ. Καὶ τώρα, ἰδοὺ περὶ τίνος πρόκειται κύριε Ἀρμαστρογκ. ἔχω ἀσφαλεῖς πληροφορίες ὅτι ἀρκεῖται νὰ συγχωνευθοῦν δύο

μεγάλες βιομηχανικὲς ἐταιρεῖες. Ἀπόψε στίς 8 τὸ βράδυ θ' ἀναγγελθῇ ἡ συγχώνευσίς των, ἡ ὁποία θὰ ἔχη ὡς ἀποτέλεσμα νὰ διπλασιασθῇ αὐτοῖς ἡ τιμὴ τῶν μετοχῶν τους, καὶ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, νὰ πενταπλασιασθῇ.

Ἐγὼ ἐδῶσα ἐντολὴ στοὺς χρηματομεσίτες μου, νὰ μοῦ ἀγοράσουν 10.000 μετοχές τῆς μιᾶς λίρας. Ἄν μοῦ ὑπογράψετε ἕνα τσέκ γιὰ τίς 1500 λίρες σας, θὰ δώσω ἐντολὴ στοὺς μεσίτες μου, ν' ἀγοράσω καὶ γιὰ λογαριασμό σας ἄλλες χίλιες πεντακόσιες μετοχές.

—Θὰ δεχόμουν εὐχαρίστως, κύριε Μῶρρις. Ἀλλὰ ἡ 1500 λίρες ποῦ ἔχω στὴν Τράπεζα, εἶνε ἡ μόνη μου περιουσία. Ἄν σᾶς τίς δώσω ὅλες, δὲν θὰ ἔχω μὲ τί νὰ περάσω, οὔτε καὶ νὰ πληρώσω τὸ λογαριασμὸ τοῦ ξενοδοχείου.

—Ὅσο γι' αὐτὸ σᾶς διευκολύνω ἐγώ. Σᾶς δίνω 300 λίρες δανεικὲς καὶ ὅταν, μετὰ μιὰ βδομάδα, πουλήσετε τίς μετοχές σας, μοῦ τίς ἐπιστρέψετε.

Ὁ νέος συμπλήρωσε τὸ τσέκ καὶ τὸ παρέδωσε στὸν Μῶρρις, ὁ ὁποῖος συγχρόνως τοῦ μέτρησε 300 στερλίνες σὲ χαρτονόμισμα.

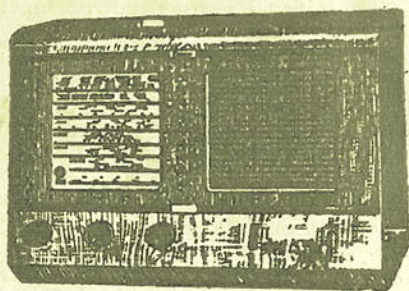
—Ὑστερ' ἀπὸ λίγα λεπτὰ οἱ δύο ἀπατεῶνες πῆγαν στὴν Τράπεζα, ὁ Μῶρρις ἔτρεξε στὴ θυρίδα ἐνὸς ταμείου ἔδωσε τὸ τσέκ καὶ εἶπε:

—Σὲ χαρτονόμισματα μονόλιρα παρακαλῶ!..

—Εἶναι ἀγνωστὴ ἡ ὑπογραφή, εἶπε ὁ ταμίας. Ἡ Τράπεζα δὲν ἔχει λογαριασμοὺς μὲ τέτοιο ὄνομα.

Οἱ δύο ἀπατεῶνες εἶχαν βρεῖ τὸ δάσκαλό τους.

ΣΠΕΥΣΑΤΕ ΝΑ ΣΤΕΙΛΕΤΕ ΤΑΣ ΑΥΣΕΙΣ ΣΑΣ
ΓΙΑ Ν' ΑΠΟΚΤΗΣΕΤΕ

Τὸ καλλίτερο
Ἀγγλικὸ
Ραδιόφωνο

ΚΟΣΣΟΡ

2 Εισιτήρια τοῦ Κινηματογράφου «ΣΤΑΡ»

Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

“ΣΤΑΡ”

Θὰ παρουσιάσῃ τίς πιδ ἐκλεκτές ταινίες
τῆς διεθνούς παραγωγῆς

Στὸν Κινηματογράφο «ΣΤΑΡ»

κάθεσθε ἄνετα, βλέπετε ἄνετα καὶ φεύγετε ἱκανο-
ποιημένοι γιατί εἶδατε ἓνα καλὸ ἔργο.

Μία Μπάλλα ποδοσφαίρου «ΡΑΜΠΑΣ»

ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΝΕΟ. — ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΑΘΛΗΤΗ
ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΣΤΗ ΚΑΙ ΦΙΛΑΘΛΟ
«ΟΛΑ ΤΑ ΣΠΟΡ»

Δ. ΚΑΡΑΜΠΑΤΗΣ

Πατησίων 15—Τηλ. 53-223

2 ἐξάμηνα εισιτήρια τοῦ Κινηματογράφου «ΣΙΝΕΑΚ»

“ΣΙΝΕΑΚ”

Θέαμα πάντοτε σιναρπαστικό
πάντοτε διασκεδαστικό
πάντοτε κατάλληλο γιὰ παιδιά

καὶ διάφορα ἄλλα βραβεῖα

ΔΡΧ. 1.500